

1911

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΔΙΑ

Π.

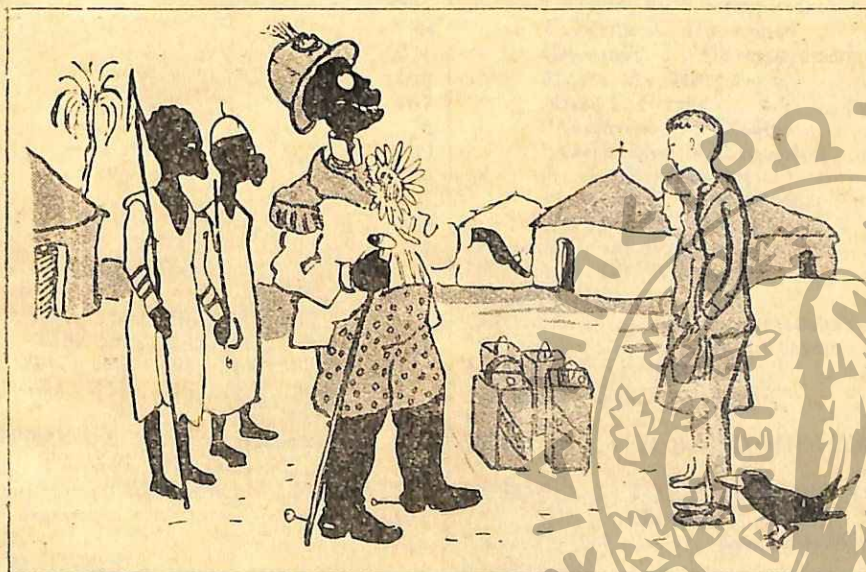
1
B
50

ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

ΙΔΡΥΘΕΝ ΕΝ ΕΤΕΙ 1879

«Τέρπειν ἅμα καὶ διδάσκειν»

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'. — ΤΟΜΟΣ 18^{ος}

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΚΔΟΣΕΩΝ
ΔΟΡΕΑ 77000
ΗΜΕΡΟΜ. 26-4-85
ΑΡΙΘ. 35010

ὁδῶλος	315
Ἐταυράκης	339
ος	155
ασιάνος	387
γνῆς	403
εις	416
εις	35
	246
συφοκεφαλᾶν (ὁ γελοιογραφία)	88
Διάπλασιν	27
	139
ον)	69
335, 343, 359, 365,	408
ΔΙΟΠΟΥΔΑ (παράνθι με 5 εἰκό-	
381, 393,	398
ΥΑΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΔΥΚΟΥ (παρά-	
333, 344,	349
μετ' εἰκόνας)	38
	65
	382
	15
ος (ὁ γελοιογραφία)	24
	254
	325
	351
τῆς Διαπλάσεως	68
η	172
	284

Σελ.	Σελ.
Λαμπρή (ή)	458
Λόρδος Βύρων και Ροβέρτος Πήλ (μετ' εικόνας)	239
ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΣ ΚΟΡΜΑΣ, μυθιστόρημα (μετά 30 εικόνων)	
1, 13, 21, 31, 39, 45, 55, 61, 71, 79, 85, 95, 102,	
111, 119, 127, 136, 144, 149, 157, 168, 173, 181, 192.	197
Μαζί με τόν μπαμπά	361
Μέτρομα (τό) τών αυτών (3 γελοιογραφίαι)	77
Μικρόν (τό) ρυάκιον (μετ' εικόνας)	365
Ναι, αλλά δεν έγομεν ποντικούς (3 γελοιογραφίαι)	144
ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ,	
(μετά 250 εικόνων και σχημάτων), 5, 17, 25, 33, 41,	
49, 57, 65, 73, 81, 89, 97, 105, 113, 121, 129,	
153, 160, 169, 177, 185, 193, 201, 209, 217,	
225, 233, 241, 249, 257, 273, 281, 289, 297,	
305, 313, 321, 329, 337, 345, 353, 361, 369,	
377, 385, 393, 401, 409.	417
Ξεφύτρωμα (τό)	126
Όδηγός του Συνδρομητού της Διαπλάσεως.	7
Όκηρός (ό) άνεμος και ό άνεμόμυλος (μετ' εικόνας).	360
Όπτική (μίχ) άπάτη του Φοδητσιάζη (3 γελοιογραφίαι).	93
Όρρανό (τό)	198
Όταν πέφτουν τά φύλλα	18
Πανηγύρι (τό)	304
Παραμύα (ή) του	391, 998
Πατέρας και γιούς	294, 303
ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΙ (αί) ΤΟΥ ΝΙΚΟΛΑ ΚΑΡΑΚΑ (μετά 27	
εικόνων) 213, 221, 229, 247, 245, 256, 261, 272,	
277, 288, 296, 301, 309, 317	
ΠΕΡΣΕΥΣ Ο ΝΙΚΗΤΗΣ ΤΗΣ ΓΟΡΓΟΝΟΣ (μετά 49	
εικόνων) 373, 383, 390, 399, 405,	
ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ, 12, 18, 28, 36, 43,	
51, 59, 67, 76, 84, 92, 180, 108, 116, 124, 132, 140,	
148, 156, 164, 172, 130, 188, 196, 203, 212, 220,	
228, 235, 244, 252, 260, 268, 277, 283, 292, 289,	
308, 316, 324, 332, 340, 348, 356, 364, 372, 480,	
388, 396, 404, 412,	420
Ποιός φταίει	270, 279
Πονηριά (ή) του κύρ Κόρακα (6 γελοιογραφίαι)	224
Ποτιστήρι (τό) και οί φίλοι του.	
Πρόκλησις της Διαπλάσεως προς ανανέωσιν της συνδρομής	
Πρέπει να παρακολουθή κανείς την πρόοδον (με 5 γελοιογραφ.)	4
Πρώτη (ή) Έκκλησία (μετά 2 εικόνων)	24, 29
Πρωτομαγιά (ή)	182
ΠΤΗΣΙΣ (αί) ΤΟΥ ΚΡΑ-ΚΡΑ (μετά 48 εικόνων)	409,
117, 125, 133, 141, 152, 160, 165, 176, 184, 189,	
200,	208
Πώς; πώς;	318
Πώς αναποδογυρίζεται ό κόσμος (12 γελοιογραφίαι)	293
Πώς ό Στακτερούλης παραδειγματίζεται από τόν κύρ Μέντιον	
(3 γελοιογραφίαι)	416
ΡΑΓΙΑΣ (ό) ΝΑΛΑΣ (μετά 17 εικόνων)	237, 248, 253,
261, 269 280,	286
Ρεξ (ό)	326, 335
Σακκοράφα (ή)	38
ΣΕΛΙΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ (και Παί-	
δικόν Πνεύμα) 6, 26, 34, 42, 50, 58, 66, 74,	
82, 90, 98, 185, 114, 122, 130, 138, 146,	
154, 186, 194, 210, 218, 226, 234, 242, 250, 258,	
266, 274, 282, 290, 298, 306, 314, 322, 330,	
338, 346, 354, 372, 370, 394, 402, 410,	418.
Σπουδαίον συμβάν	77, 88
Σχολείον (τό) του χωριού	286, 295
Ταχύτης (ή) του ανέμου (μετά σχήματος)	101
Τοιστό (ό)	4
Τρεις υιοί	312
Τσόγκ (οί) Χη (μετά 3 εικόνων)	53
Υπερφυσική (ή) άρπα (3 γελοιογραφίαι)	151
Υποκριτής (ό κ.) προστάτης τών ζώων (12 γελοιογραφίαι)	64
Ψά'την	190
Ψωικάι Ίστορίαι	23, 38, 48, 55, 70,
Φώτης και Φωκίων.	231
Χιόνι στό χωριό	93, 102
Ψέμα (τό)	4
Ψηφοδέλιον (τό) διά τό Δημοψήφισμα του 1910	251
Ωραία (ή) Βασιλική (παραινήθι μετά 6 εικόνων)	205, 215

ΠΟΙΗΜΑΤΑ

Άγριολούλουδο (τό)	163	Κούκος (ό)	59
Άετός και Σαλιγκάρι	287	Λαγός (ό)	249
Άράξι (τό)	137	Λαμπερό (τό) σκουλήκι	63
Άμυδαλιά (ή)	135	Ματαιόδοξο (τό) μυρμήκι	250
Άνοιξις (ή) νάτη!	115	Ναούρισμα	392
Άτι και Χοίρος	191	Νυχτερινή συναυλία	238
Άρετης (της) τό φόρεμα.	223	Ξυπνήστε	342
Βάτος και ρόδο.	334	Παιδάκι και γάτα	329
Γατόνια (τά)	94	Πεύκα στη θάλασσα	175
Γουρουνόπουλο (τό)	78	Πικροδάφνες (ή)	199
Γουστέρα και γελώνα	287	Πηγή (ή)	167
Δάφνη (ή)	87	Πόσο αγαπώ	151
Έμπρός στη γραμμή	127	Προσευχή (ή)	38
Έξοχαί	319	Πτωχούς (τους)	115
Έπιστροφή (ή) του ναύτου	87	Ροκίνα (ή)	94
Έποχαί: Φύλλα φθινοπώρου 358, 367, 375, 382, 403, 411,	417	Σαπουνόφουσκα	126
Έσπερα της ανοίξεως	207	Σταφυλιά και φτελιά	279
Εύγη (ή) της μάννας	159	Στολίσματα	47
Κακοκαιριά	3	Σύννεφο (τό)	143
Καλοκαιρι	231	Τί γαρά μου	183
Καλοκαιριά	15	Φείδι και βδέλλα	302
Καλοκαιρινά παιχνίδια	262	Φθινόπωρον	327
Κίσσα (ή)	75	Χειμώνας	23
Κοραλλάκι	73	Χώρα ελληνικό	107

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΑΙ

Ο τόμος ούτος περιέχει 675 εικόνες και κομμάτια

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας φερεῖ τὸ κατ'ἔξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχὼν εἰς τὴν χάραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως φερεῖ ἀνάγνωσμα ἀρίστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐσωτερικοῦ :

Ἐξωτερικοῦ :

Ετησίαι. δρ. 8,—
Ἑξαμηνίος. 4,50
Τρίμηνος. 2,50

Ἐτησίαι. φρ. 10,—
Ἑξαμηνίος. 5,50
Τρίμηνος. 3,—

Δι' ἀνδρομαί ἀρχοῦνται τὴν 1ην ἰκασίου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ. 1879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20.

Διὰ τῶν Πρακτόρων, Ἐσωτερ. λ. 10. Ἐξωτερ. λ. 15

Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου
τιμῶνται ἕκαστον λπ. 25

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
Ὀδὸς Εὐριπίδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρβάκειον

Περίοδος Β'.—Τόμος 18ος

Ἐν Ἀθήναις, 4 Δεκεμβρίου 1910

Ἔτος 33ον.—Ἀριθ. 1

ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΣ ΚΟΡΜΑΣ

[ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ JULES CHANCEL]

[Τὸ μυθιστόρημα, τὸ ὁποῖον ἀρχίζομεν σήμερον, εἶνε τοῦ ἰδίου συγγραφέως, ὁ ὁποῖος ἔγραψε καὶ τὸν «Τιάρκον». Ἀναφέρεται εἰς ὀλίγον παλαιότεραν ἐποχὴν τῆς γαλλικῆς ἱστορίας (1795 — 1805) καὶ μᾶς παρουσιάζει τὸν Μέγαν Ναπολέοντα εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ ἐνδόξου του σταδίου. Ἡρώς του εἶνε ὁ Λουδοβίκος Κορμάς, τὸν ὁποῖον, εἰς τὸ προηγούμενον μυθιστόρημα, ἐγνωρίσαμεν ὡς ἀνώτερον ἀξιωματικόν, τὸσον ἀφωσιωμένον εἰς τὸν Αὐτοκράτορα. Εἰς τὸ παρὸν μυθιστόρημα, ὁ Λουδοβίκος αὐτὸς εἶνε παιδί. Θὰ τὸν ἴδωμεν εἰς τὰ πρῶτά του ἡρωϊκὰ βήματα καὶ θὰ μάθωμεν πῶς ἐγνωρίσθη μὲ τὸν Ναπολέοντα, ὁ ὁποῖος τὸν ἐπροσάτευσεν, καὶ πῶς ἀφωσιώθη ἐξ ἀρχῆς εἰς τὸν μέγαν του προστάτην. Ἀλλ' ὅσον καὶ ἂν εἶνε σχετικόν μὲ τὸ προηγούμενον, τὸ νέον μας μυθιστόρημα εἶνε ἀνεξάρτητον καὶ αὐτοτελές. Εἰμπορεῖ δηλαδὴ νὰ τὸ ἀναγνώσῃ κανεὶς, χωρὶς νὰ ἔχη ἀγαγῶσαι πρὶν τὸν «Τιάρκον καὶ Ζινέταν». Ἀλλως τε αὐτὸ εἶνε τὸ πρῶτον ἐκ τῆς σειρᾶς τῶν θαυμασίων μυθιστορημάτων τοῦ Jules Chancel, τῶν ἀναφερομένων εἰς τὴν ναπολεόντειον ἐποποιίαν.—Σ.τ.Δ.]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Ο ΑΛΛΟΚΟΤΟΣ ΠΕΛΑΤΗΣ

Ἀπέξω ἀπὸ ἐν μικρὸν κατὰστημα τῆς ὁδοῦ Ἀγίου Ρόγκου, μὲ τὸν περίεργον εἰς ραφεῖον τίτλον «Ὁ Ξεθράκωτος», ἡ οἰκογένεια τοῦ ράπτου, καθισμένη εἰς καρέκλας, ἔπαιρνε τὸν ἀέρα τῆς κατὰ τὴν ὥραν ἐκείνην φθινοπωρινῆς ἐσπέρας τοῦ 1795.

Ἡ οἰκογένεια αὕτῃ ἀπετελείτο ἀπὸ τὴν μπαμπᾶ, Ποῦ-τὸν Κορμάν, τὸν ἀπὸ τῆς Τραμοκρατίας ἐπιλεγόμενον Βρούτον, ἀπὸ τὴν μαμμᾶ, γυναικάραν εὐρωστην, χαλοδεμένην, καὶ ἀπὸ ἓνα παιδί δεκά-ἐνδεκα ἐτῶν, τὸ ὁποῖον ἐχασμάτω ὅλην τὴν ὥραν καὶ ἐφαίνετο στενοχωρούμενον φοβερά.

Ἐπανεὶλημμένως ὁ μικρὸς

ἐδοκίμασε νὰ σηκωθῇ ἀπὸ τὴν καρέκλαν του καὶ νὰ τρέξῃ, εἰς τὸν δρόμον διὰ νὰ παραδοθῇ εἰς κανένα παιγνίδι διασκεδαστικώτερον ἀπὸ τὸ νάκούῃ ἐκεῖ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς «Ἐφημερίδος τοῦ Λαοῦ»· ἀμέσως-ὁμως ἡ βροντώδης φωνὴ τοῦ μπαμπᾶ τὸν ἀνεκάλει :

— Θεμιστοκλῆ, εἰς τὴν θέσιν σου !

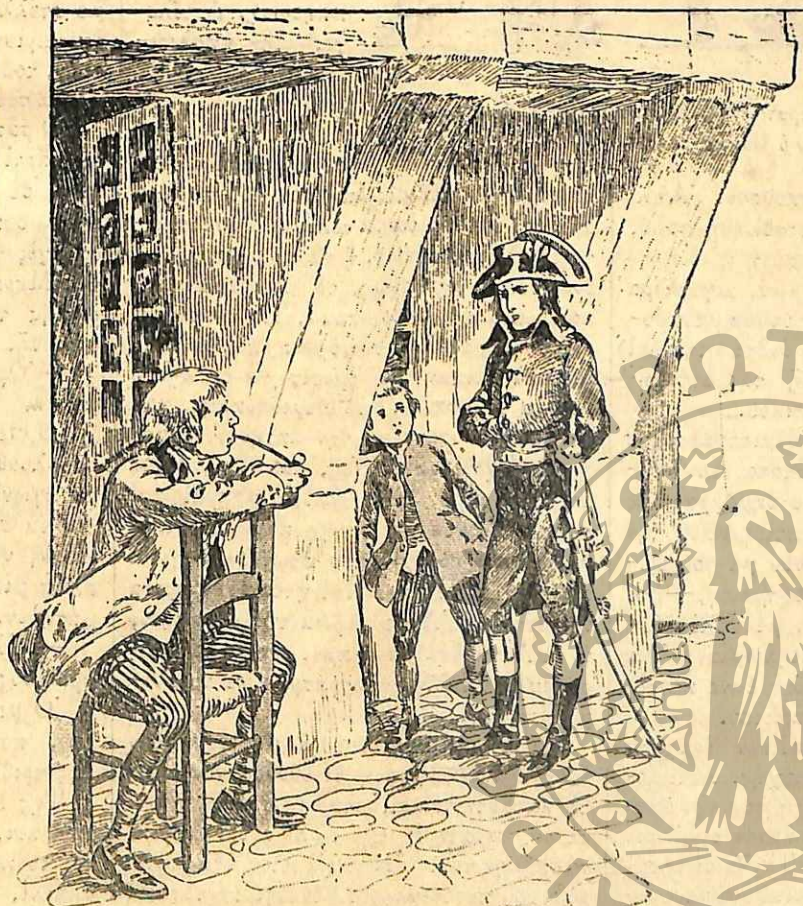
Ὁ δὲ ταλαίπωρος Θεμιστοκλῆς—οὕτως ὠνομάζετο ὁ μικρὸς Κορμάς,—ἠναγκάζετο νὰ παραιτῆται τῆς ἰδέας τοῦ παιγνιδίου καὶ νάκούῃ τὸν πατέρα του ἀπαγγέλλοντα μὲ στόμφο τὰ ἄρθρα τοῦ Συντάγματος τοῦ ἔτους Γ', τὸ ὁποῖον ἡ Συμβατικὴ Κυβέρνησις εἶχε δημοσιεύσῃ πρὸ ὀλίγου.

Τὶ τὸν ἔμελε τὸν μικρὸν Θεμιστοκλῆα διὰ τὸ Σύνταγμα τοῦ ἔτους Γ' ! Καὶ μάλιστα τώρα ποῦ ἔβλεπεν εἰς τὴν θύραν τοῦ διπλανοῦ μαγαζιοῦ ἓνα ὥραϊον κοριτσάκι, τὸ ὁποῖον μὲ ἀπελπιστικὰ νεύματα τὸν ἐπροκαλοῦσεν ὀλονέν νὰ παίξουν μαζί!... Δυστυχῶς ὁ μπαμπᾶς, τὴν ἐσπέραν ἐκείνην, εἶχε βαλθῇ νὰ ἐξηγήσῃ εἰς τὸν υἱὸν του καὶ εἰς τὴν γυναικά του τὰς τελευταίας κατακτήσεις τῆς δημοκρατίας· ὁ δὲ Θεμιστοκλῆς ἤξευρε καλὰ, ὅτι ὅταν ὁ μπαμπᾶς, ὁ ὁποῖος δὲν ἦτο πάντοτε πολὺ μαλακὸς, ὠμιλοῦσε πολιτικά, ὠρεῖλε νὰ τὸν ἀκούῃ ἢ τουλάχιστον νὰ τὸ προσποιεῖται.

Ἄ, ὅχι, καθόλου μαλακὸς δὲν ἦτο ὁ

Ποθητὸς Κορμάς, ὁ ἐπιλεγόμενος Βρούτος ! Φλογερὸς δημοκράτης, ὁ ὁποῖος τὴν δεκάτην Αὐγούστου εἶχε πολέμησιν εἰς τὸ Κεραμεϊκὸν ἐναντίον τοῦ τυράννου, — τυράννον ἔλεγον τότε τὸν καρατομηθέντα βασιλέα Λουδοβίκον ΙΣ', — εἶχε διακριθῇ ἐπίσης καὶ εἰς τὸν δημοκρατικὸν στρατὸν, τοῦ ὁποῖου ὑπῆρξεν ἀπὸ τοὺς πρῶτους ἐθελοντάς.

Δημοκρατικὸς ἐκ πεποιθήσεως, χωρὶς καμμίαν φιλοδοξίαν, ἐξῆλκε τὸ ἐντιμὸν ἐπαγγέλμα τοῦ ράπτου εἰς τὸ μικρὸν ἐκεῖνο μαγαζὶ τῆς ὁδοῦ Ἀγίου Ρόγκου. Ἡ «δουλειὰ» δὲν ἐπῆρξιναι τόσον καλὰ ἐκεῖνο τὸ ἔτος, οἱ πελάται ἦσαν σπάνιοι, τὸ ψωμί ἀκριβὲν.... Ἀλλ' ὁ Βρούτος ἦτο πεπεισμένος ὅτι ὅλ' αὐτά,

«Τί ἐπιθυμεῖς, πολίτα; ...» (Σελ. 2, στ. γ').

αναπόφευκτα αποτελέσματα της μεγάλης 'Επαναστάσεως, θα παρήρχοντο και ότι εντός ολίγου ο κυρίαρχος λαός θα έκαμνεν όλους τους πολίτας ευτυχείς.

Η πολιτίς Κορμιά, ή γυναίκα του, ήτο και αυτή επίσης πατριώτισ, αφού πρό τριών ετών είχε τάς δημοκρατικάς εορτάς αί οποίαι είχαν δοθή εις την εκκλησίαν της Παναγίας, αντί των καταργηθεισών θρησκευτικών τελεσών, είχε παράσθη την θεάν Λογικότητα (la déesse Raison) με την λευκήν γλα-

πού έπερνούσαν μεταβαίνοντα εις το στρατόπεδον της Βανδέας. ή παίζον ήσύχως υπό τὰ σκιερά φυλλώματα του Παλαί-Ροαγιάλ.

Ο Θεμιστοκλής-Λουδοβίκος συνωδύετο σχεδόν πάντοτε εις τούς περιπάτους του υπό της μικράς του φίλης Λευκοθέας. Ητο δέ ή Λευκοθέα αυτή κόρη της γειτονικής όπωροπώλιδος, ένα χαριτωμένον ξανθόν κοριτσάκι όκτώ ετών, με μάγλα γαλανά μάτια, με λεπτήν μέσην, με γελαστόν στοματάκι, ή λατρεία όλων όσοι το έ γνώριζαν.

Αυτό το κοριτσάκι προσεπάθει τώρα με νεύματα ζωηρά να ποσπασή τον φίλον της από την καρέκλαν, εις την όποιαν ή πατρική θέλησις τον εκράτει καρφωμένον. 'Αλλ' είπαμεν, ότι με όλην την επιθυμίαν που ήσθάνετο να συνεχίσι με την Λευκοθέαν μίαν παρτίδαν τριόδας, που είχαν αρχίσι το πρωί εις το προαύλιον της εκκλησίας του 'Αγίου Ρόγκου, ο Θεμιστοκλής ήξευρε καλά ότι δεν τον εσύμφερε να παρακούσι, τον πατέρα του, προπάντων τώρα που κατεγίνετο να συμπληρώσι, ως έλεγε, την «πολιτικήν ανατροφήν» του υιού του.

Η άνατροφή αυτή συνίστατο εις τόν ναναγινώσκη εις έπήκοον του παιδιού από την εφημερίδα τὰ τελευταία ψηφίσματα της Συνελεύσεως, ή να τῷ άπαγγέλλη, έν είδει κατηχήσεως, τὰ περίφημα «δικαιώματα του ανθρώπου». Έν τούτοις ή άνάγνωσις έτελείωσεν, ο μπαμπάς εκάπνιζε την πίπαν του χωρίς να όρμη, ή μαμμά άνύσταζεν, ο δέ Θεμιστοκλής, κατωπεύων αυτούς με την άκρην του ματιού, ήρχισε να έλπιζή, συλλογιζόμενος ότι αί ήμέραι ήσαν άκόμη μακραι και ότι ήμπορούσε να ξεφύγη καμμίαν στιγμήν και να συνεχίσι το πρωϊνόν παιγνίδι εις την εκκλησίαν. Και ήτο τόσο όραιο ή παρτίδα! 'Ασφαλώς θα την εκέρδιζεν, ή δέ Λευκοθέα θα έκαμνε πάλιν τον χαριτωμένον εκείνον μορφασμόν με το στοματάκι της...

Αυτά έσυλλογιζετο ο μικρός, όταν ένας πελάτης έφάνη διευθυόμενος προς το κατάστημα και, σταθείς απέξω, ήρχισε να παρατηρή την άλλως τε μετριάν προθήκην του. Ητο κάποιος άξιωματικός του πυροβολικού, κοντός, ισχνός και άπεριποίητος. Τὰ μακρυά μαλλιά του έπιπτον εκάτέρωθεν του μετώπου του

άπουδράριστά τὰ υποδήματά του ήσαν τριμμένα, σκαμμένα, και άν τὰ παρετήρει κανείς από κοντά, θα έδλεπεν ότι τὰ σκασίματα ήσαν μαυρισμένα με μελάνην. 'Επί της κυανής όμως στολής, παλαιάς επίσης και τριμμένης, διεκρίνετο το σημείον του στρατηγού. άλλ' έν άπλούν μεταξωτόν γαλόνι αντικαθίστα, από οικονομίαν βέβαια, τὰ συνήθη κεντήματα.

Βλέπων τον άξιωματικόν αυτόν, ο όποιος ήτοιμάζετο τώρα να εισέλθη εις το ραφείο, ο ράπτης ούτε καν εκίνηθη. Ο άγριος επαναστάτης δεν άγαπούσε πολύ τούς στρατιωτικούς, διότι, έλεγεν, οί καταραμένοι αυτοί «γαλονάδες» είναι ικανοί να μάς φέρουν καμμίαν ήμέραν την στρατοκρατίαν. Και τότε, αντίο Δημοκρατία!

'Αλλως τε πρέπει να όμολογήσωμεν, ότι ο άλλόκοτος πελάτης δεν είχε πολύ έλκυστικόν έξωτερικόν.

— Τι επιθυμείς, πολίτα; ήρώτησεν ο ράπτης από την καρέκλαν του.

Ο άξιωματικός, άκούσας να τῷ όμιλουν εις ένικόν με τόσην αυθάδειαν, εδάγκασε τὰ χείλη, εκράτησεν όμως γρήγορα τον θυμόν του και ήρκεσθη ναποκριθί:

— Θέλω να παραγγείλω μιάν στολή.

— Είναι πολύ άργά, είπεν ο Κορμιάς, όκνητος πάντοτε.

— Δεν εύκαίρησα να έλθω ένωρίτερον, άπεκρίθη ο άξιωματικός: άλλως τε με στέλλει εδῶ ο κύριος Λεφέβρ, ταμίας διαχειριστής της Μεραρχίας των Παρισίων, του όποιου ίδου έν ένταλμα δι' έπτά μέτρα τσόχας.

Ο ράπτης έπεινε την χείρα και έπήρε το χαρτί που του έδωσεν ο άξιωματικός: άφου δέ το εδιάδασε με προσοχήν και είδεν ότι ή έπίσημος υπογραφή και ή σφραγίς της οικονομικής διαχειρήσεως της Μεραρχίας ήγγυάτο περί της πληρωμής του ύφασματος, κατεδέχθη να σηκωθί.

— Όρίστε, πολίτα, είπε, να σου πάρω μέτρα.

Ο Θεμιστοκλής-Λουδοβίκος είχε παρακολουθήσι όλην αυτήν την σκηνήν με άγωνίαν, και όταν είδε τον πατέρα του να σηκώνεται, άνέπνευσε και ήτοιμάσθη να τρέξι προς την Λευκοθέαν: άλλά μία διαταγή του Κορμιά τον έσταμάτησεν.

— Έλα, μικρέ, να μου γράψης τούς αριθμούς!

Ο μικρός έστέναζε. Αυτήν την φοράν, πάει, έχάθη όριστικώς ή παρτίδα της τριόδας με την Λευκοθέαν!

Τής ένευσε μακρόθεν ότι είναι αδύνατον, και, ακολουθήσας τον πατέρα του εις το κατάστημα, εκάθησεν εις ύψηλόν σκαμνί, εις την συνήθη του θέσιν, έπήρεν ένα μολύβι και άρχισε να γράφη, όσον καθαρώτερα ήμπορούσε, τούς αριθ-

μούς που του υπαγόρευεν τώρα ο ράπτης:

Ύψος: πέντε πόδια, έξη δάκτυλα.

Στήθος: δύο πόδια, δύο δάκτυλα.

Μανίκι: τριάντα δάκτυλα, τέσσαρες γραμμές.

Λαιμός: σαρανταδύο γραμμές.

Ένῶ του έπαιρναν μέτρα, ο νεαρός στρατηγός έφάνετο άγχρήμενος, σκεπτικός. Δεν ήμπορούσε να σταθί εις μίαν θέσιν, και τόσο πολύ εκινείτο, ώστε ο ράπτης εδούλωσεν επιτέλους και του ερώναζε:

— Έ, πολίτα! Θα σταθής λιγάκι ήσυχος για να έξέρω κ' έχω τί κάνω; Αν θέλεις να σου ρεχεται καλά ή στολή... άν δεν θέλεις!..

Αναγκηθείς ούτως εις την τάξιν, ο στρατηγός εστάθη όσον ήμπορούσε καλύτερα. Και άφου έτελείωσε το μέτρημα, ήρώτησε:

— Πότε θα είναι έτοιμη ή στολή μου;

— Σε μιάν εβδομάδα.

— Είναι πολύ!

Ο ράπτης έμειδιάσε ειρωνικώς.

— Έτσι πάντα, είπεν, οί νέοι μας στρατιωτικοί βιάζονται να γίνουν ώραιόι...

Τότε ο άξιωματικός ετόξευσε κατά του αυθάδους ράπτου διαπεραστικόν βλέμμα, το όποϊον τον έκανε να καταβάσση τὰ μάτια, και είπε ξηρῶς:

— Δεν πρόκειται να είναι κανείς ώραιός πολίτα: πρόκειται να είναι έτοιμός...

Και σταματήσας άποτόμως, ως άν είχεν ειπή πάρα πολλά, συνεπέρανεν:

— Η στολή αυτή μου χρειάζεται μετά τρείς ήμέρας.

— Πολύ καλά, θα την έχετε, έπιθύρουν ο Κορμιάς, δαμασθείς χωρίς να θέλῃ, από το επιβλητικόν ύφος και το όξύ βλέμμα του πελάτου του. Και ήρώτησε σχεδόν με ευγένειαν:

— Μου κάνεις τί χάρι να μου πῆς τόνόμά σου, πολίτα;

Ο άξιωματικός ύψωσε την κεφαλήν και έπρόφερε:

— Στρατηγός Ναπολέον Βοναπάρτης!

(Έπεται συνέχεια)

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΚΑΚΟΚΑΙΡΙΑ

Ο άέρας φύσιζε και το κύμα σάζει, το πουλάκι φεύγοντας στη φωλιά κουνιάζει

Η βαρκούλα δέρνεται κ' ο βορριάς θυμώνει το πανί της σπίζεται, σάζει το τιμόνι.

Μαύρο είναι το πέλαγος κ' ή στεργιά σάν μαύρη, σάβη κ' όποιος πρόφθασε το λιμάνι ναύρη

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΩΡΑΪΤΗΣ

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΟΥ ΤΟΛΣΤΟΪ

Αγαπητοί μου,

ο κ. Φώτης Βορεινός, — ψευδώνυμον παλαιού και πολυτίμου συνεργάτου μας, — γράφει έν σύντομον άλλά μεστότατον άρθρον και με διευκολύνει πολύ. Διότι δεν έχω παρά να το συμπληρώσω με όλίγας βιογραφικάς πληροφορίες.

Ο Τολστόϊ έγεννήθη εις την Γιασνά-γίαν-Πολιάναν τῷ 1828. 'Ανήκεν εις εύγενή άλλ' όχι πολύ πλουσίαν οίκογένειαν. Μετα το πέρας των σπουδών του, κατετάχθη εις τον στρατόν. Έγενεν άξιωματικός και έπολέμησε γενναίως εις την Κριμαίαν. Βδελυγθείς όμως τον πόλεμον, παρητήθη και έπεδόθη εις μελέτας και πειράματα εκπαιδευτικά. Προς τοῦτο έταξείδευσεν εις την Ευρώπην και έπιστρέψας, εγκατεστάθη εις το μικρόν κτήμα της Γιασνάγίας Πολιάνας. Έκει έκαλλιέργει την γήν, συνέγραψε και έδίδασκε τούς μουζίκους. Είχε νομφευσή και έγινε πατήρ δεκατριών υιών και όυγατέρων. Ίσάρισμα είναι τα πνευματικά του τέκνα, δηλαδή τα κυριώτερα του συγγράμματα, μεταξύ των όποιων τα πρώτα του Απομνημονεύματα («Ηαδική Ηλικία» κτλ.) «ο Πόλεμος και ή Είρήνη», «Η σονάτα του Κρόιτσερ», ή «Αννα Καρενίν», το «Κράτος του Ζόφου», ή «Ανάστασις», «Κύριος και Δούλος» κτλ. κτλ.

Διά κάποιας ιδέας του, προπάντων περί των τύπων της έξωτερικής λατρείας, αί οποίαι θεωρήθησαν αντιθρησκευτικά, έχεν άφροισθί από την Ίεράν Σύνοδον της Ρωσίας. Έσχάτως, κρίνων ότι ή σχετικώς πολυτελής και άνετος ζωή που εζούσεν εις το κτήμα του δεν έσυμφωνούσε με την διδασκαλίαν του, αποφάσισε να φύγῃ και να μονάσῃ εις άγνιστον μέρος. Αυτή ή απόφασις, ή οποία από πολλούς εθεωρήθη ως τρέλλα, ήτο έν τούτοις ή κορωνίς και το έπισφράγισμα του έργου του. Δυστυχῶς εις το ταξίδι εκρούλόγησεν, άρρώστησε βαρύνει και ή-

ναγκάσθη να σταματήσῃ, διά να νοσηλευθῇ, εις τον σταθμόν της 'Αστάποβας. Έκει, εις την οίκίαν του σταθμάρλου, άπέθανε, γέρων όγδόντα δύο ετών, άλλά ακμαίος, διατηρών όλας του τάς δυνάμεις, γράφων άριστουργήματα μέχρι των τελευταίων του ήμερών, και υπόσχόμενος να ζήσῃ έτι άλλα δέκα τουλάχιστον έτη. Ο θάνατος του Τολστόϊ εθρηνήθη προπάντων διότι ο μέγας φιλόσοφος, ο τόσο ήλικιωμένος, άπέθνησκε κατ' ούσίαν νέος. Η σκέψις του δεν έπαυσεν ούτε στιγμήν να εξέλισσεται, να προδύη. Και ακριβῶς ή εργασία του των τελευταίων ετών θεωρείται άνωτέρα.

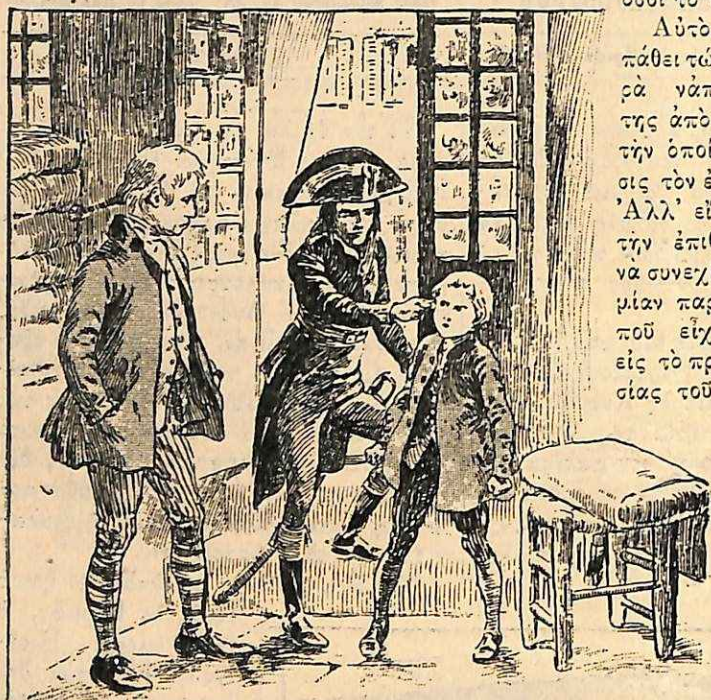
Ο ίδιος ο Τολστόϊ διατρέι την ζωήν του εις τέσσαρας περιόδους: Εις την εύτυχῇ, την αθώαν, την άγνήν παιδικήν ήλικίαν, την μέχρι του 14ου έτους της ήλικίας του. Κατόπιν εις μίαν περίοδον από 25 έτη, περιλαμβανούσαν την εφηβικήν, την νεανικήν και μέρος της άνδρικής ήλικίας. Αυτήν την περίοδον την θεωρεῖ ως την χειροτέραν της ζωής του, έντρέπεται δι' αυτήν και την καταράται. Ητο, λέγει, τυφλωμένος από τὰ ανθρώπινα πάθη, παραδεδομένος εις τάς ήδονάς του όκόσμου, κακός, άμαρτωλός, χαμένος... Ο γάμος τον απέσπασεν από την αθλίαν αυτήν ζώην. Και ήλθε μία περίοδος από άλλα τόσα έτη, περίοδος γαλήνης μετά την τρικυμίαν, ήσυχίας, οικογενειακής εύτυχίας, νοικοκυροσύνης, φρονιμάδας. Όμοίως μ' ένα γλυκύν αλλά κάπως κτηνώδη ύπνον, από τον όποϊον εζύπνησεν, άνένηψε, συνήλθε μόνον εις την τετάρτην και τελευταίαν της ζωής του περίοδον. Είναι ή φωτεινότερα όλων. Ο φίλοςσος εζούσε τώρα συμφωνότερα προς την διδασκαλίαν του, — διδασκαλίαν αγάπης, αλτρουισμού, άφοσιώσεως προς τούς πτωχούς ανθρώπους, — και προσεπάθει να είναι αληθινά ο τέλειος άνθρωπος τον όποϊον ώνειρεύετο. Και διά να φθάσῃ όσον το δυνατόν αυτήν την τελειότητα της ζωής, συνέλαβεν εις το τέλος και την απόφασιν της άποχωρήσεως, την πραγματοποίησιν της όποιας είαυθεν άποτόμως ο θάνατος.

Αυτή εις όλίγας γραμμάς ή ζωή του μεγάλου Τολστόϊ. Διά τὰ άλλα, σάς πληροφορεῖ το ώραιόν άρθρον του κ. Φωτεινού.

Σας άσπάζομαι

ΦΑΙΔΩΝ

Υ. Γ. Την πρώτην εύτυχῇ περίοδον της ζωής του Τολστόϊ τὰ παιδιά δεν έχουν βέβαια ανάγκην να την φθονήσουν. Την δευτέραν, την κακήν, οί νέοι πρέπει εζάπαντος να την άποσύγουν. Την τρίτην ήμπορούν να την επιδιώξουν. Η τετάρτη όμως είναι απολύτως αδύνατος δι' ανθρώπους κοινούς! Αυτή πλέον είναι διά τούς μεγάλους, τούς πολύ μεγάλους, τούς ήμιθέους... Φ.

«Κάμε τον υιόν σου στρατιώτην... ή πατρίς έχει ανάγκην...»
είπεν ο Βοναπάρτης.»

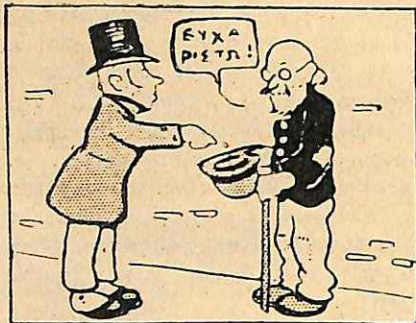
μύδα και τον φρύγιον σκουφόν. 'Αλλ' έκτοτε ή θεά είχε μεταβληθί πολύ, και σήμερα που άρχίζει αυτή ή διήγησις, ήτο μια χονδρή μαμμά, άγαπῶσα πολύ το άγόράκι της, άκούσας με προσοχήν τὰ όραιο λόγια του άνδρός της και άγωνιζόμενη να οίκοκυμῇ τάς απαιτήσεις του πτωχού της σπιτιού.

Όσον διά τον μικρόν Θεμιστοκλέα, ο όποϊος ώνομάζετο άπλούστατα Λουδοβίκος, άλλά τον όποϊον ο δημοκρατικός πατέρας του είχε μεταβαπτίσι κατά την συνήθειαν του καιρού εκείνου με το πομπώδες όνομα του 'Αθηναίου ήρωος, — ήτο έν εύμαρφότατον άγόράκι, με πολύ έξυπνην και εύγενικήν φυσιογνωμίαν. Έκ πρώτης όψεως θα τον εξέλάμβανε κανείς ως υιόν κανενός 'Αριστοκράτου.

Εις την ταρχώδη εκείνην εποχήν, εζούσεν άμέριμος και εύτυχής, διότι μολονότι ή Συνέλευσις είχε ψηφίσι την υποχρεωτικήν εκπαιδευσιν, κανέν σχολείον δεν είχεν άνοιξη άκόμη. Το παιδί έπερνούσε τον καιρόν του περιπλανώμενος έλευθέρως ανά την συνοικήαν, παρακολουθούν με ρυθμικόν βήμα τὰ συντάγματα

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗ, ΚΑΝΕΙΣ ΤΗΝ ΠΡΟΟΔΟΝ...

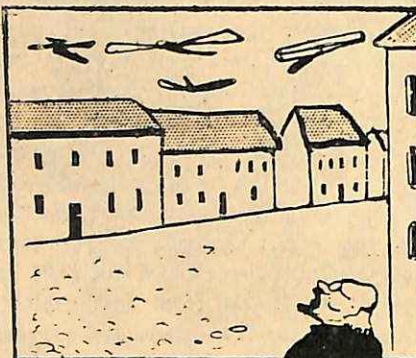
Η Ο ΖΗΤΙΑΝΟΣ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ

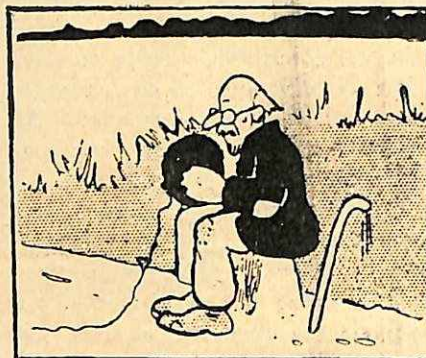
Ο Ζητιάνης είνε ἐπαίτης ἐξ ἐπαγγέλματος, πολὺ γνωστὸς εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τὴν πλατεῖαν, ὅπου συνήθως σταθμεύει. Ἐκὰμινεν ἄλλοτε τὰς καλλιτέρας εἰσπράξεις καὶ ἤτο πολὺ

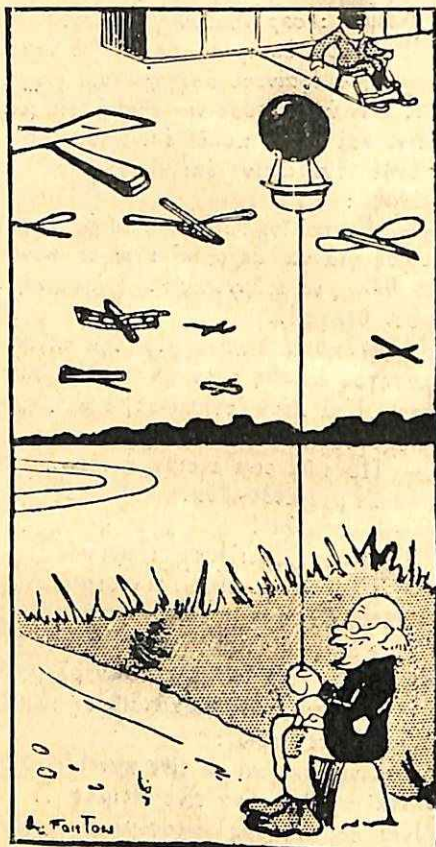
εὐχαριστημένος. — Μίαν ἡμέραν ὅμως παρετήρησεν ὅτι οἱ δουλειὲς δὲν ἐπὶ γαίαναν πλέον τὸσον καλὰ. «Κεσάτια! κεσάτια!» ἐψιθύριζε στενάζων μὲ πικρίαν.

Ἄλλ' ἐκεῖ ποῦ ἐσήκωσε τὰ μάτια πρὸς τὸν οὐρανόν, διὰ τὴν παρακαλῆσιν τὸν Θεόν νὰ τὸν λυπηθῇ, εἶδε πλῆθος ἀεροπλάνων ποῦ διέσχίζαν τὸν ἀέρα. «Ἄ, τώρα ἐννοῶ, εἶπε, γιατί

δὲν πηγαίνουν καλὰ οἱ δουλειές. «Ὅλος ὁ κόσμος πετᾷ!...» Τί νὰ κάμῃ; ἐσκέφθη, ἐσκέφθη, καὶ ἐπιτέλους τὸ ἤρε! Τὴν ἰδίαν ἡμέραν ἀγόρασε μὲ

τὰς οἰκονομίας του ἓνα μεγάλο μπαλόνι ἀγιοβασιλιάτικο. Καὶ ἰδοὺ τώρα πῶς κάμνει ὁ κ. Ζητιάνης, ὁ ζητιάνος τοῦ μέλλοντος, διὰ νὰ μαζεύῃ πεντάρες ἀπὸ τοὺς... διαβάτας!

ΑΠΟ ΤΟ ΚΩΡΙΟ

ΤΟ ΨΕΜΑ

Μὰς ὀρμήνευε πολλὰς φορὲς ἡ Κυραμάνου μου: — Ἀκούτε, παιδιά, μὰς ἔλεγε, ὄντας ἐγὼ κανένα καλὸ φαγί, νὰ μὴ λέτε εἰς ἄλλα παιδιά τί τρώτε, γιατί μπορεῖ νὰ εἶνε τίποτε φτωχὰ ποῦ νὰ μὴν ἔχουν κακὰ-καλὰ καὶ τὸ ψωμί των καὶ θὰ ζηλεύουν τὰ καϊμένα, θὰ τοὺς ῥαγίζετ' ἡ καρδιά καὶ σὰς δοκιμάζει ὁ Θεὸς ὕστερα, καὶ γίνεστε καὶ σεῖς φτωχὰ σὰν ἐκεῖνα. ὄντας σὰς ῥωτοῦν, νὰ λέτε φάγαμε τυρί, ἐλῆές, φασούλια, καὶ ἄς φάγατε κρέας, ψάρια ἢ τηγανίτες.

Ἄλλη φορά πάλι μὰς ἔλεγε: — Νὰ μὴ λέτε ποτὲ ψέματα, παιδιά, ὅλο τὴν ἀλήθεια νὰ λέτε, τὸ ἴσιο καὶ τὸ σωστό. Τὸν ψεύτη τὸν ἄνθρωπο τὸν μισαῖ ὁ Θεὸς καὶ τὸν συγαίνειτ' ὁ κόσμος. Κάνετε μιὰ ζημιὰ; Νὰ μολογᾶτε τὴν ἀλήθεια καὶ ἄς σὰς μαλώσῃ ὁ πατέρας σας. αὐτὸς πάλι θὰ σὰς τὸ συχωρήσῃ γιατί τοῦ φανερώσατε τὴν ἀλήθειαν.

— Καλὰ, Κυραμάνου, πετιέται καὶ τῆς

λέει ἓνας ἀδελφός μου, πότε μὰς λές νὰ λέμε ἀλήθεια, πότε μὰς λές νὰ λέμε ψέματα.

— Ἐγὼ σὰς εἶπα, ψυχὴ μου, νὰ λέτε ψέματα;

— Πῶς! Δὲν μὰς εἶπες, Κυραμάνου, ὄντας τρώμε κανένα καλὸ φαγί, νὰ μὴ μαρτυροῦμε τὴν ἀλήθειαν στὰ ἄλλα παιδιά; τῆς λέει ὁ ἀδελφός μου.

— Ἀμ' αὐτὸ δὲν εἶνε ψέμα, παιδί μου, αὐτὸ εἶνε γιαντρίκο, τοῦ λέει, αὐτὸ εἶνε βάλασμα! Τί λέει καὶ ὁ γιαντρίκος τὸν ἄρρωστο ποῦ κίττειται βαριά; Μὴ φοβᾶσαι, δὲν ἔχεις τίποτε, ὕστερ' ἀπὸ λίγες μέρες θὰ σηκωθῇς. Ἄν τοῦ μολογοῦσε τὴν ἀλήθειαν, θὰ τὸν ξεπροβοδοῦσε τὸν ἄλλον κόσμον.

Ὁ ἀδελφός μου αὐτὸς ὅλο τ' ἀγαποῦσε τὰ ψέματα καὶ ὄντας τὸν πιάναμεν τὸς τὰ πρῶτα, εἶνε ἀπὸ τὰ γιαντρίκα τῆς Κυραμάνου μὰς ἔλεγε. Γι' αὐτὸ μιὰ φορά καὶ ὁ πατέρας μου τὸν ἔβαλε καὶ πῆρε κινίνο μὲ τὸ κουτάλι γερόδ καὶ καλὰ. Ἀπὸ τότε δὲν ξαναεἶπε ψέμα.

Γυρτὸς ἀπάνω τὸ κεφάλι μου ὁ ἀδελφός μου, — τώρα-δὰ ποῦ γράφω, — μὲ

βιάζει νὰ τὸ βεβαιώσω αὐτὸ καὶ μ' ὄρκον.

Ἐγὼ, μὲ τὸ νὰ μὴ μοῦ φτάνῃ μοναχὰ ἡ γλώσσα τοῦ σπιτιοῦ μου, ἀλλὰ νὰ μοῦ χρειάζεται καὶ τὸ πνέμα του γιὰ νὰ ζωντανεύουν τὰ λόγια μου, τὸ βεβαιώνω θελοντας καὶ μὴ, μὰ τὸ ψωμί. Καὶ... ὁ Θεὸς καὶ ἡ ψυχὴ τ' ἀδερφοῦ μου ἂν καμμία μέρα μὰς πάρῃ ὁ Θεὸς τὸ ψωμί μας

ΦΑΙΔΡΟΣ ΑΔΑΜΑΣ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΡΧΟΜΕΝΗ ΓΕΝΕΑ

Ο ΤΟΛΣΤΟΪ

Θ' ἀκούσατε βέβαια, πῶς πέθανε ὁ Τολστόϊ, ἓνας μεγάλος φιλόσοφος. Ἀλλὰ τίποτε παραπάνω. Καὶ ὅμως στὰ σχολεῖά σας μαθαίνετε μὲ πολλὰς λεπτομέρειας τοὺς βίους καὶ τὰ ἔργα τῶν μεγάλων στρατηγῶν, πολέμιστών, κατακτητῶν... Γεμάτες εἶνε οἱ ἱστορίαι ἀπὸ πολέμους, μάχες, κατακτήσεις, καταπιέσεις: «Εἰς τὴν ἐν... μάχην, ὅπου ἔπεσαν πέντε ἢ δέκα χιλιάδες,» διαβάζομε σὲ κάθε σελίδα. Μαθαίνομε δηλαδὴ μὲ ὅλες τὰς λεπτομέρειας, τί

φοβερὸ σφαγεῖο εἶνε ἡ ἀνθρωπότης, τί ἄθλιοι καὶ ἄγριοι εἶνε οἱ ἄνθρωποι, ποῦ τόσο καυχῶνται γιὰ τὸν σημερινὸ τους πολιτισμό....

«Οὐ φονεύσεις!» λέγει τὸ Εὐαγγέλιο. «Εἶσαι χριστιανός; σὲ ἐρωτᾷ ὁ Τολστόϊ. Ἄν καί, τότε πρέπει νὰ μὴν λές πρῶτα-πρῶτα ψέματα, πῶς εἶσαι ἄλλα νὰ εἶσαι πραγματικά. Ποτέ, γιὰ κανένα λόγο, νὰ μὴν σκοτώσῃς ἄνθρωπον!»

Βέβαια ὑπάρχουν δυστυχῶς ἀκόμα πολλές φορὲς λόγοι γιὰ νὰ σκοτώσῃ ἓνας ἄνθρωπος τὸν ὁμοῖό του καὶ δυὸ ἔθνη ν' ἀλληλοσφάζονται, ἀλλὰ μόνο σὲ μεγάλη ἀνάγκη καὶ μόνο γιὰ ὑπεράσπισιν ἔχει κάποια δικαιολογία αὐτό· μέσα σου ὅμως, λέγει ὁ Τολστόϊ, πρέπει ν' ἀποτροπιάζεις βαθεῖα τὸν πόλεμον καὶ κάθε σκότωμα καὶ σφαγὴ καὶ νὰ νοιώθῃς περιφρόνησι καὶ νὰ οἰκτείρῃς ὅσους καυχῶνται γιὰ παλληκαριά ἢ καλὴτερη παλληκαριά εἶνε νὰ νικήσῃ κανένας τὸν ἑαυτό του καὶ νὰ γίνῃ ἀληθινὸς ἄνθρωπος. Αὐτὸ δὲν εἶνε διόλου εὐκόλο καὶ ὁ ἴδιος ὁ Τολστόϊ ἔζησε, καθὼς ὁ ἴδιος λέει, τὴν πρώτην του μισὴ ζωὴν σὰν καλὸς ἄνθρωπος, ἀλλὰ ἡ δευτέρη μισὴ ζωὴν ἔσβυσε κάθε ἐνθύμησι τῆς πρώτης.

Ὁ Τολστόϊ ὅμως δὲν ἀποτροπιάζεται μόνο τὸ αἷμα· ἂν εἶσαι χριστιανὸς καὶ ὅχι μόνο λέγεσαι, πρέπει ν' ἀποφεύγῃς κάθε καταπίεσιν τῶν ὁμοίων σου, εἴτε ὕλική εἴτε ἡθική. Νὰ περιφρονῇς καὶ νὰ πολεμᾷς μὲ κάθε τρόπο τοὺς ἄνθρώπους ἐκείνους, ποῦ καταπιέζουν καὶ ἐκμεταλλεύονται τοὺς πτωχοὺς καὶ τοὺς ἀδυνάτους, ἀδιάρκοι μὲ τὴν τρόπον, εἴτε μὲ τὴν ὕλικήν βίαν, εἴτε μὲ τὸ χρέμα, εἴτε τὸ χειρότερον ἀπ' ὅλα ἴσως! — μὲ τὴν ἐκμετάλλευσιν τοῦ θρησκευτικοῦ αἰσθήματος. Γι' αὐτὸ ὁ Τολστόϊ καταφέρεται καὶ ἐναντίον τοῦ σημερινοῦ πολιτισμοῦ μας καὶ προπάντων τῆς μεγαλοβιομηχανίας τῶν μεγάλων πόλεων, ποῦ ἐκμεταλλεύεται τὴν ἐργασίαν τῶν ἐργατῶν, χωρὶς νὰ τοὺς δίδῃ ἀνὰ λογα ἀνταλλάγματα, γιὰ νὰ ζήσουν ἄνθρωπινά....

Οἱ ιδέαι τοῦ Τολστόϊ — ποῦ μόνο τὰς κυριώτερας σὰς ἀναφέρω ἐδῶ καὶ συνομύτατα, γιὰ νὰ μὴ σὰς κουράσω, — ἦσαν τρομεροὺς ἔγχοι, καὶ αὐτὸ ἦταν πολὺ φυσικό. Κάθε ἄνθρωπος ὅμως μὲ καρδιά δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ τὰς ἐπιδοκιμάζῃ.

Οὕτε πρέπει ποτὲ κανένας νὰ πῇ: «Ἄχ! αὐτὲς εἶνε ὥραιες θεωρίαι ἀλλὰ ἀνεφάρμοστες! Τίποτε δὲν εἶνε ἀνεφάρμοστο, ἄμα ὅλοι οἱ ἄνθρωποι τὸ θελουν!

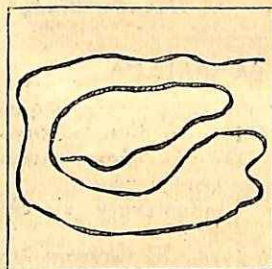
Ἀλλὰ καὶ ἂν εἶνε ἀνεφάρμοστες οἱ ιδέαι τοῦ Τολστόϊ εἰς ὅλες τοὺς λεπτομέρειας, αὐτὸ τάχα σημαίνει ὅτι δὲν πρέπει νὰ προσπαθοῦμε νὰ τὰς ἐφαρμόζωμε; Ἡ διέθυνσις αὐτὴ εἶνε ἡ σωστή — αὐτὴ διακρίνει τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τὸ θηρίον — καὶ αὐτὴ μπορεῖ νὰ πάρῃ, ἀδιάρκοι ἂν δὲν κατορθώσω νὰ φθάσω ὡς τὸ τέλος, ὡς ἐκεῖ ποῦ θέλει ὁ Τολστόϊ καὶ ποῦ οὕτε αὐτὸς ὁ ἴδιος — σὰν ἄνθρωπος καὶ αὐτὸς, — δὲν κατάρθωσε νὰ φθάσῃ....

Ἄν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ἦσαν τολστοῖ — δηλαδὴ ἂν προσπαθοῦσαν νὰ γίνουν, — πόσο θὰ ἦταν ὁ κόσμος καλύτερος, ἀνθρωπινότερος!... Δὲν βλάπτει διόλου, παιδιά μου, ἂν καὶ σεῖς ἀπὸ τώρα ἀρχίσετε νὰ σκέπτεσθε καὶ νὰ διαβάσετε καὶ κατὰ τὸ οὐσιαστικὸ ἀπὸ παραμύθια. Σεῖς εἰσθε ἡ γενεὰ τοῦ μέλλοντος καὶ σεῖς ἴσως θὰ φέρετε τὴν ἀνθρωπότητα πρὸ κοντὰ στὰς ιδέαι τοῦ Τολστόϊ ποῦ εἶνε ιδέαι καὶ τοῦ Χριστοῦ, γιατί ἐγὼ δὲν βλέπω σπουδαία διαφορὰ μεταξὺ τους. Πέθανε ὁ Τολστόϊ, «ἓνας μεγάλος ῥώσος φιλόσοφος», ὁ ἀκούστε νὰ λένε! «ὁ μεγαλύτερος φίλος τῆς ἀνθρωπότητος» σὰς λέγω ἐγώ...

ΦΩΤΗΣ ΒΟΡΕΙΝΟΣ

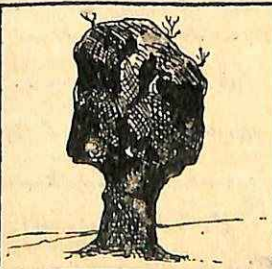
ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ

Μία ἔκπληξις

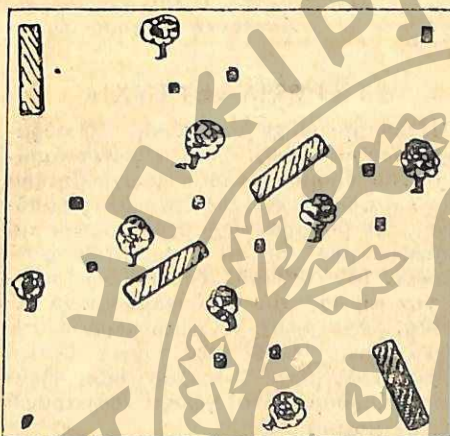
Καὶ ὅμως εἶνε γεγονός: Ὁ κ. Ζάμ. εἰς τὴν Γρενὸβλιν, ἔσπασεν ἐσχάτως ἐν αὐτόν, τοῦ ὅποιον ὁ κ. ο. κ. εἶχε σχῆμα ταινίας μήκους 1 μ. καὶ 85 ἐκατοστῶν! Ὑπῆρξεν ἀδύνατον νὰ ἐξηγηθῇ τὸ παράδοξον αὐτὸ φαινόμενον.

Παράδοξον μνημεῖον

εἰς τὸ Φάρ-Ουέστ. Ἐχει ὕψος 101 μ. καὶ εἰς τὴν κορυφὴν του οὐδέποτε ἐπάτησεν ἄνθρωπος. Εἶνε καθαυτὸ ἀπρόσιτος.

Ἑβδομαδιαῖοι Διαγωνισμοὶ Πρόβλημα

Τὸ κτήμα αὐτὸ πρόκειται νὰ διαιρεθῇ εἰς τέσσαρα ἴσα μέρη, ὥστε καθὲν ἀπὸ αὐτὰ νὰ περιλαμβάνῃ ἓνα σπιτί, δύο δένδρα καὶ τρεῖς πάγκους (εἰς τὴν εἰκόνα οἱ πάγκοι σημειώνονται μὲ μαύρα στίγματα.)

Ἀλῶσις: Κάθε συνδρομητής, ἀγοραστής ἢ ἀναγνώστης τῆς Διαπλάσεως, ἀπὸ τὰς Ἀθῆνας, τὰς Ἐπαρχίας καὶ τὸ Ἐξωτερικόν, εἰμπορεῖ νὰ σταίῃ τὴν λύσιν τοῦ ἀνω Προβλήματος εἰς τὸ γραφεῖόν μας (38, δὸς Εὐριπίδου), συνοδεύων τὴν ἀποστολὴν του μὲ **μὴν δακτύλινον ἢ μὲ ἓνα δακτύλινον γραμματόσημον**. Τὰ ὀνόματα δλων τῶν λύσεων θὰ δημοσιευθοῦν. Ἀναλόγως δὲ τοῦ ποσοῦ

τὸ ὅποιον θὰποτελεσθῇ ἀπὸ τὰ δακτάλεπτα, θὰ ἐγγράψωμεν καὶ πάλιν **διὰ κληροῦ** μερικὸς λύτας ὡς συνδρομητὰς τῆς Διαπλάσεως **δωρεάν**, τὸν πρῶτον κληρονομήσειεν δι' ἑν ἔτος, τοὺς δὲ λοιποὺς δι' ἑξαμηνίαν ἢ τριμηνίαν. (Ἐάν κληρωθῇ συνδρομητής, ἡ συνδρομή του θὰ παραταθῇ).

Χοῖροι-δύται

Οἱ χοῖροι, οἱ ὅποιοι εὐρίσκονται ἀσθὲνως εἰς τὰς νήσους τῆς Φλωρίδος, τρέφονται μὲ τὰ ψάρια, τὰ ὅποια ἀπορρίπτουν οἱ ἄλεις.

Ἀλλὰ διὰ νὰ τὰ πιάσουν, οἱ χοῖροι αὐτοὶ εἶνε ὑποχρεωμένοι νὰ θυθῶνται εἰς τὸ νερόν, εἰς βάθος δύο μέτρων, ὅπου συνήθισαν πλέον νὰ μένουν τέσσαρα ἕως πέντε λεπτά χωρὶς νὰνέργωνται εἰς τὴν ἐπιφάνειαν.

Λύσεις τοῦ Παιγνίου τοῦ 51ου φυλλαδίου

Αἱ ἐννέα σχηματιζόμεναι λέξεις εἶνε: Ὀμηρος, ῥόδον, Ρώμη, Δούναβις, Ἀχιλλεύς, Οὐρανία, Κρόνος, Ἀθῆναι, Καλάμαι.

20 φύλλα (όσα ἀρχοῦν δι' ἓνα Διαγωνισμόν) καὶ τιμᾶται φρ. 1.

6.—Δύσεις, γραφόμεναι ἐπὶ ἄλλου χάρτου, ἐκτός τοῦ παρεχόμενου δι' αὐτάς ὑπὸ τῆς Διαπλάσεως, δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψει. Ἐπίσης, ὅταν δύο ἢ περισσοτέρων φυλλαδίων Δύσεις εἴνε γραμμέναι ἀτόπως ἐφ' ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ φύλλον χάρτου, μόνον αὐτὸ ἐνὸς φυλλαδίου λογίζονται, αἱ δὲ λοιπαὶ ἀπορρίπτονται.

7.—Αἱ ἐπὶ τοῦ ἰδιαίτερου Χάρτου τῶν Λύσεων γραμμέναι λύσεις, ὅταν δὲν συνοδεύονται ὑπὸ ἐπιστολῆς, ἐπιτρέπεται νὰ στέλλωνται ἐντός ἀνοικτοῦ φακέλλου μὲν πένταλκτον μόνον γραμματόσημον. Ἐπιτρέπεται ἐπίσης νὰ σταλοῦν αἱ λύσεις δύο ἢ περισσοτέρων φυλλαδίων διὰ μιᾶς, ἐντός τοῦ αὐτοῦ φακέλλου, ἐὰν ὁ λύτης εἴνε βέβαιος ὅτι θὰ φθάσῃ πρὶν παρῆλθῃ ἡ προθεσμία τοῦ ἀρχαιότερου φυλλαδίου.

8.—Τὰ βραβεῖα ἀπονέμονται ὡς ἑξῆς:

α'.—Εἰς τὴν Μεγάλῃν Τάξιν: "Οἱ ὅσοι ἔχουν ἀριθμὸν ὀρθῶν λύσεων ἀντιπροσώπωντα τὰ ὀκτὼ τοῦλάχιστον δέκατα (8/10) τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ, ὁρᾶται δὲ λύσεις θεωροῦνται αἱ συμφωνοῦσαι καθολικῶς πρὸς τὰς ἐν τῇ Διαπλάσει δημοσιευμένας, εἴνε ὑποψήφιοι διὰ τὸ Πρῶτον Βραβεῖον, καὶ ἐξ αὐτῶν βραβεύεται διὰ κλήρου εἷς. Οἱ λοιποὶ ἀναφέρονται ὡς Ἰσοτίμοι, ἀλλ' ἄνευ ἀμοιβῆς ἄλλης ἐκτός τῶν ἀναλόμενων κατὰ τὴν § 9 Εὐσημῶν (Ἰδε Κεφ. 5, § 10 καὶ 11.)

β'.—Οἱ ἔχοντες ἀριθμὸν Λύσεων ἕως τὰ ἐπὶ δέκατα τοῦ ὅλου (7/10), εἴνε ὅλοι ὑποψήφιοι διὰ Β' Βραβεῖον. Δύο ἐξ αὐτῶν βραβεύονται διὰ κλήρου, οἱ δὲ λοιποὶ Ἰσοτίμοι, ὡς ἄνω.

γ'.—Οἱ ἔχοντες ἀριθμὸν Λύσεων ἕως τὰ ἐξ δέκατα τοῦ ὅλου, (6/10), εἴνε ὅλοι ὑποψήφιοι διὰ Γ' Βραβεῖον. Τρεῖς ἐξ αὐτῶν βραβεύονται διὰ κλήρου, οἱ δὲ λοιποὶ Ἰσοτίμοι, ὡς ἄνω.

δ'.—Ἐπαινον λαμβάνουν ἐκ τῶν ἐπομένων οἱ ἔχοντες ὀρθὰς λύσεις ὅχι ὀλιγωτέρας τοῦ ἡμίσεως τῶν λύσεων, τὰς ὁποίας εὗρεν ὁ τελευταῖος τῶν λαβόντων Γ' Βραβεῖον.

ε'.—Εὐφημον μνείαν λαμβάνουν ἐκ τῶν ἐπομένων οἱ ἔχοντες ὀρθὰς λύσεις ὅχι ὀλιγωτέρας τοῦ ἡμίσεως τῶν λύσεων, τὰς ὁποίας εὗρεν ὁ τελευταῖος τῶν λαβόντων Ἐπαινον.

ς'.—Εἰς τὴν Μεσαίαν Τάξιν: Κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον. Ἀλλ' οἱ ὑποψήφιοι διὰ τὸ Α' ἀρκεῖ νὰ ἔχουν τὰ πέντε δέκατα (5/10) τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν λύσεων, διὰ τὸ Β' τὰ τέσσαρα δέκατα (4/10), καὶ διὰ τὸ Γ' τὰ τρία δέκατα (3/10).

ζ'.—Εἰς τὴν Μικράν Τάξιν: Πάλιν κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον. Ἀλλ' οἱ ὑποψήφιοι διὰ τὸ Α' ἀρκεῖ νὰ ἔχουν τὰ πέντε δέκατα (5/10) τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν λύσεων, διὰ τὸ Β' τὰ τέσσαρα δέκατα (4/10), καὶ διὰ τὸ Γ' τὰ τρία δέκατα (3/10).

η'.—Οἱ λαβόντες εἰς προηγουμένους Διαγωνισμούς τῶν Λύσεων ἐν οἰονδήποτε βραβεῖον εἰς οἰονδήποτε ἐκ τῶν τριῶν τάξεων, δὲν δύναται νὰ διαγωνίζωνται διὰ τὸ ἴδιον ἢ διὰ κατώτερον βραβεῖον, εἴτε εἰς τὴν ἴδιαν τάξιν εἴτε εἰς ἀνωτέραν, καὶ τίθενται τιμωρικοὶ ἐκτός Διαγωνισμοῦ, ἐὰν ὁ ἀριθμὸς τῶν λύσεων τῶν τοῖς παρέχῃ τὸ δικαίωμα εἰς τὸ ἴδιον ἢ εἰς κατώτερον, οὐχὶ δὲ εἰς ἀνώτερον βραβεῖον ἐκείνου, τὸ ὁποῖον ἔλαβον ἄλλοτε.

9.—Κατὰ τὴν ἀπονομήν τῶν Εὐσημῶν, ἐκτός τῶν ἀναλόμενων εἰς ἕκαστον δυνάμει τοῦ ποσοῦ τῶν λύσεων του, τῶν προστίθενται καὶ ἄλλα ἀκρότημα, —εὐσημία ἐπιμονῆς, —ἀναλόγως τοῦ ποσοῦ τῶν φυλλαδίων τῶν ὁποίων ἔστειλε λύσεις. Ἡ ἀναλογία αὕτη εἴνε ἐν εὐσημίᾳ ἐπὶ πλέον δι' ἕκαστην τριάδα φύλων. Οὕτως ὁ στείλας λύσεις ὅλων τῶν φυ-

λλαδίων τῆς τετραμηνίας, ἀδιάφορον πῶς εἴνε ἕκαστος, λαμβάνει ἐξ εὐσημίας ἐπιμονῆς ἐπὶ πλέον ὁ στείλας λύσεις 12 φυλλαδίων μόνον, λαμβάνει ἐπὶ πλέον 4 εὐσημία ἐπιμονῆς, καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Κυριακαὶ τῆς Διαπλάσεως καὶ ἄλλοι Διαγωνισμοί.

1.—Αἱ λεγόμεναι *Κυριακαὶ τῆς Διαπλάσεως* εἴνε εἶδος Διαγωνισμοῦ. Δίδεται ὑπὸ τῆς Διαπλάσεως μία Ἐρωτήσις, εἰς τὴν ὁποίαν οἱ φίλοι τῆς ἀπαντοῦν δι' ἐπιστολὴν ἐντός ὁρισμένης προθεσμίας. Ἡ κρίσις ἐπὶ τῶν ἀπαντήσεων δημοσιεύεται ἐκτενῆς καὶ εἰκονογραφημένη πλουσίως.

2.—Αἱ ἐπιστολαί, αἱ περιέχουσαι τὴν ἀπάντησιν, πρέπει νὰ μὴ γράφον *τίποτε ἄλλο* ἐκτός αὐτῆς καὶ νὰ ἐπιγράφωνται ὡς ἑξῆς: *Ἀπάντησις εἰς τὴν (τάδε) Κυριακὴν τῆς Διαπλάσεως*, νὰ εἴνε δὲ ὅση τὸ δυνατόν σύντομοι.

3.—*Διαγωνισμὸς πρὸς σύνθεσιν διηγήματος*.—Δίδεται ὡς θέμα μία περικομὴ ἢ μία εἰκὼν, ἢ σειρά εἰκόνων, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῶν ζητεῖται νὰ γραφῇ διήγημα. Οἱ ὅροι τοῦ Διαγωνισμοῦ τοῦτου δημοσιεύονται ἐκαστοτε λεπτομερῶς, μετὰ τῶν εἰκόνων ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων πρόκειται νὰ γραφῇ τὸ διήγημα.

4.—*Διαγωνισμὸς Ψευδωνύμων*.—Κατ' ἔτος βραβεύεται τὸ καλλίτερον ψευδώνυμον διὰ *Δημιουργήματος* πάντων τῶν συνδρομητῶν. Οἱ ὅροι τοῦ Διαγωνισμοῦ τοῦτου δημοσιεύονται ἐπίσης κατὰ τὴν προκήρυξιν λεπτομερῶς.

5.—*Διαγωνισμὸς Ξεσπαθώματος* ἢ *τοῖς πρὸς ἔγγραψιν νέων συνδρομητῶν*, καὶ *Διαγωνισμὸς τῶν Εὐσημῶν*.—Περὶ τῶν Διαγωνισμῶν τοῦτων ἴδε Κεφ. 5 καὶ 6.

6.—Γίνονται ἀκόμη καὶ πολλοὶ ἄλλοι *Μικροὶ Διαγωνισμοί*, οἱ κυριώτεροι τῶν ὁποίων εἴνε: *Διαγωνισμὸς Ζωγραφικῆς*, —*Διαγωνισμὸς Φωτογραφίας*, —*Διαγωνισμὸς πρὸς σύνθεσιν ποιήματος*, —*Διαγωνισμὸς Μεταφράσεως*, (ἐκ τοῦ γαλλικοῦ, ἀγγλικοῦ, γερμανικοῦ), *Διαγωνισμὸς Λευκῶν Δέξεων*, κτλ. Τῶν Διαγωνισμῶν τοῦτων προκηρύσσονται ἐκαστοτε τὰ θέματα καὶ ὁρίζονται λεπτομερῶς ἐν τῷ φύλλῳ οἱ ὅροι, οἱ ὅποιοι εἴνε ἄλλοτε ἄλλοι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ς'.

Τὰ Βραβεῖα καὶ τὰ Εὐσημία

1.—Οἱ Διαγωνισμοὶ τῆς Διαπλάσεως διαιροῦνται εἰς μεγάλους καὶ εἰς μικροὺς. *Μεγάλοι Διαγωνισμοί* εἴνε ὁ Διαγωνισμὸς τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων, ὁ Διαγωνισμὸς τῶν Λύσεων, ὁ Διαγωνισμὸς τοῦ Διηγήματος, αἱ Κυριακαὶ τῆς Διαπλάσεως καὶ ὁ Διαγωνισμὸς τῶν Ψευδωνύμων. —*Μικροὶ Διαγωνισμοί* εἴνε ὁ τῆς Ζωγραφικῆς, τῆς Φωτογραφίας, τῆς Καλλιγραφίας, τῶν Λευκῶν Δέξεων, κτλ.

2.—Εἰς τοὺς *Μεγάλους Διαγωνισμούς*: α'.—Ὁ τυχὼν *Α' Βραβεῖον* λαμβάνει τὰς ἑξῆς τιμὰς καὶ ἀμοιβάς: 1) δημοσιεύεται τὸ βραβεῖον ἐργον του, ὅταν εἴνε διήγημα, ἢ Πνευμ. Ἀσκήσις, ἢ ἀπάντησις Κυριακῆς) 2) δημοσιεύεται ἡ ΕΙΚΩΝ του εἰς τὴν Διάπλαιν, ἢ ἐν στείλῃ μιᾶν του φωτογραφίας, εἴτε μὲ τὸ ψευδώνυμον ὑπὸ τὸ ὁποῖον ἐβραβεύθη, εἴτε μὲ τὸ ὄνομά του, ἂν δηλώσῃ οἱ ἐπιθυμῇ νὰ γίνῃ χρῆσις τοῦ ὀνόματός του) 3) λαμβάνει ὡς δῶρον τρεῖς τόμους Διαπλάσεως τῆς Α' Περιόδου, ἐκ τῶν τιμωμένων ἀντὶ δραχμῆς, κατ' ἐκλογὴν του.

β'.—Ὁ τυχὼν *Β' Βραβεῖον* λαμβάνει ὡς δῶρον δύο τόμους τῆς Διαπλάσεως τῆς Α'

Περίοδου ἐκ τῶν τιμωμένων ἀντὶ δραχμῆς. γ'.—Τέλος ὁ τυχὼν *Γ' Βραβεῖον* λαμβάνει ὡς δῶρον ἓνα τόμον Διαπλάσεως τῆς Α' Περιόδου ἐκ τῶν τιμωμένων ἀντὶ δραχμῆς.

3.—Εἰς τοὺς *Μικροὺς Διαγωνισμούς*:

α'.—Ὁ τυχὼν *Α' Βραβεῖον* λαμβάνει τὰς ἑξῆς τιμὰς καὶ ἀμοιβάς: 1) δημοσιεύεται τὸ βραβεῖον ἐργον του, ὅταν εἴνε Ζωγραφικὴ, Φωτογραφία ἢ Καλλιγραφία, πιστὸν φωτογραφικὸν πανομοιότυπον αὐτοῦ) 2) δημοσιεύεται ἡ ΕΙΚΩΝ του εἰς τὴν Διάπλαιν, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ Α' Βραβεῖον τῶν Μεγάλων Διαγωνισμῶν) 3) λαμβάνει ὡς δῶρον τὰ τρία τομῖδια τοῦ Παιδικοῦ Πνεύματος (Α', Β', Γ') τὰ ἐκδοθέντα ὑπὸ τῆς Διαπλάσεως.

β'.—Ὁ τυχὼν *Β' Βραβεῖον* λαμβάνει ὡς δῶρον δύο τομῖδια Παιδικοῦ Πνεύματος κατ' ἐκλογὴν του.

γ'.—Τέλος ὁ τυχὼν *Γ' Βραβεῖον* λαμβάνει ὡς δῶρον ἓν τομῖδιον Παιδικοῦ Πνεύματος κατ' ἐκλογὴν του.

4.—Τὰ βραβεῖα δὲν ἀνταλλάσσονται. Ὁ δικαιούμενος π. χ. νὰ λάβῃ τρεῖς τόμους Διαπλάσεως Α' Περιόδου δὲν δύναται νὰ ζητήσῃ ἄλλο τι ἀντ' αὐτῶν, οὐτε ἴσης οὐτε κατωτέρας ἀξίας. Ἡ σχετικὴ περὶ ἀποστολῆς τῶν βραβείων αἰτήσις πρέπει νὰ γίνῃ ἐντός τριῶν μηνῶν τὸ πολὺ ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῶν Ἀποτελεσμάτων τοῦ Διαγωνισμοῦ ἄλλως τὸ δικαίωμα παραγράφεται.

5.—Ὁ Διαγωνισμὸς τοῦ Ξεσπαθώματος θεωρούμενος ὡς ἔκτακτος, ἔχει ἰδιαίτερα ὅλως βραβεῖα, ὁρίζομενα ἐκαστοτε εἰς τὴν Προκήρυξιν.

6.—*Ἀθρόον Βραβεῖον* λέγεται ἐν ἑξαίρετικὸν βραβεῖον ἰσοδυναμοῦν μὲ Α' Βραβεῖον Μεγάλου Διαγωνισμοῦ, τὸ ὁποῖον ἡ Διάπλαις ἀπονέμει εἰς τὸν συνδρομητὴν, ὡς ἄθροισμα τῶν κατωτέρων Βραβείων, τὰ ὁποῖα ἔλαβε διαγωνιζόμενος ἐκαστοτε εἰς τοὺς διαφόρους Διαγωνισμούς τῆς. Πρὸς τοῦτο, εἰς τὰ βραβεῖα πάντων ἀνεξαρτήτως τῶν Διαγωνισμῶν, μικρῶν ἢ μεγάλων, ἐδόθησαν αἱ ἐπόμεναι ἀριθμητικαὶ ἀξίαι:

α'.—Τὸ Α' Βραβεῖον ἰσοδυναμεῖ μὲ τὴν μονάδα (32/32).

β'.—Τὸ Β' Βραβεῖον ἰσοδυναμεῖ μὲ τέσσαρα τριακοντά δευτέρα τῆς μονάδος (4/32).

γ'.—Τὸ Γ' Βραβεῖον ἰσοδυναμεῖ μὲ δύο τριακοντά δευτέρα τῆς μονάδος (2/32).

δ'.—Ὁ δὲ Ἐπαινος ἐν γένει ἰσοδυναμεῖ μὲ ἓν τριακοντὸν δευτέρον τῆς μονάδος (1/32).

7.—Εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Διαπλάσεως ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου 1899, ἤτοι ἀπὸ τοῦ ἰδρύθη τὸ Ἀθρόον, τηρεῖται ἰδιαίτερον Βιβλίον τῶν βραβεῖων, εἰς τὸ ὁποῖον σημειοῦνται διὰ τῶν ἰσοδυνάμων ἀριθμῶν, τὰ Βραβεῖα. Καὶ ὅταν οἱ ἀριθμοὶ τῶν Βραβείων, τὰ ὁποῖα ἔλαβεν ὁ συνδρομητὴς κατὰ τὸ διάστημα ἐνὸς ἢ περισσοτέρων ἐτῶν, δώσουν ἄθροισμα ἴσον μὲ τὴν μονάδα (1), εἰς τὸν συνδρομητὴν τοῦτον ἀπονέμεται τὸ *Ἀθρόον Βραβεῖον ἅμα τῇ αἰτήσιν του*. Ὡστε *ἀπαράλειπτον* εἴνε τοιοῦτον βιβλίον νὰ κρατῇ καὶ ἕκαστος συνδρομητὴς διὰ τὸν ἑαυτὸν του, καὶ νὰ σημειῖται εἰς αὐτὸ τὰ βραβεῖα, τὰ ὁποῖα λαμβάνει ἐκαστοτε, μὲ τὴν ἀντίστοιχον ἀριθμητικὴν ἀξίαν. Καὶ τοῦτο διὰ νὰ γνωρίζῃ πότε θὰ συμπληρώσῃ τὴν μονάδα καὶ νὰ τὸ ἀναγγέλῃ ἀμέσως πρὸς τὴν Διάπλαιν, στέλλων λεπτομερῆ σημείωσιν τῶν βραβείων του.

8.—Ὁ τυχὼν *Ἀθρόου Βραβεῖον* λαμβάνει τὰς ἑξῆς τιμὰς καὶ ἀμοιβάς: α') δημοσιεύεται ἡ *εἰκὼν* του) β') λαμβάνει ὡς δῶρον τρεῖς τόμους Διαπλάσεως τῆς πρώτης Περιόδου, ἐκ τῶν τιμωμένων ἀντὶ δραχμῆς κατ' ἐκλογὴν του.

9.—Ὁ τυχὼν Α' Βραβεῖον εἰς οἰονδήποτε Διαγωνισμὸν, πρὶν ἀκρότη οἱ ἀριθμοὶ τῶν κατωτέρων Βραβείων, τὰ ὁποῖα ἔλαβε κατὰ καίρους, δώσουν ἄθροισμα τὴν μονάδα, δὲν δι-

α

αἰοῦται κατόπιν νὰ λάβῃ *Ἀθρόον Βραβεῖον*. Ἐπίσης ὁ τυχὼν ἅπαξ *Ἀθρόον*, οὐδέποτε πλέον δικαιούται νὰ λάβῃ τοιοῦτον, ὁσαύτως ποτε ἂν εἴνε τὰ βραβεῖα, τὰ ὁποῖα θὰ λάβῃ κατόπιν εἰς Διαγωνισμούς.

Α'.—*Σημειώσεις*.—Εἰς τὸ *Ἀθρόον* δὲν λογαριάζεται μόνον τὸ Β' Βραβεῖον Ξεσπαθώματος, διότι καὶ αὐτὸ ἰσοδυναμεῖ πρὸς Α' Βραβεῖον, ἀφοῦ δημοσιεύεται ἡ εἰκὼν τοῦ λαμβάνοντος αὐτό.

Β'.—*Σημειώσεις*.—Τὸ ἄνευ ἀμοιβῆς Α', Β', ἢ Γ' Βραβεῖον τῶν Λύσεων, λογαριάζεται εἰς τὸ Ἀθρόον ὡς Γ' Βραβεῖον (2/32).

10.—Τὸ *Βραβεῖον τῶν Εὐσημῶν* εἴνε ἐτήσιον καὶ ἀπονέμεται ὡς ἑξῆς: Διὰ πᾶσαν καλὴν ἀπάντησιν εἰς Διαγωνισμὸν, διὰ πᾶν καλὸν Παιδικὸν Πνεῦμα, Ξεσπάθωμα, κτλ. ἡ Διάπλαις σημειώνει Εὐσημία ἀναλόγως τῆς ἀξίας ἐκαστοῦ τῶν ἀνωτέρω. Ἡ ἀπονομή τῶν Εὐσημῶν δημοσιεύεται πάντοτε εἰς τὸ φύλλον, δι' ἑνὸς Ε' ἢ περισσοτέρων ἐντός παρενθέσεων, σημειουμένων παρὰ τὸ ψευδώνυμον τοῦ λαμβάνοντος αὐτά.

α'.—Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους, ὁ ἔχων τὸν μεγαλύτερον ἀριθμὸν Εὐσημῶν, λαμβάνει τὸ *Βραβεῖον τῶν Εὐσημῶν*, μὲ τὰς ἑξῆς τιμὰς καὶ ἀμοιβάς: 1) δημοσιεύεται ἡ *εἰκὼν* του) 2) λαμβάνει ὡς δῶρον ἓνα τόμον χρυσοῦς Διάπλάσεως τῆς Β' Περιόδου κατ' ἐκλογὴν του.

β'.—Δύο δευτέρα Βραβεῖα ἀπονέμονται εἰς τοὺς ἔχοντας τὰ περισσώτερα Εὐσημία, μετὰ τὸν λαβόντα τὸ Πρῶτον. Ἐκαστος τούτων λαμβάνει ὡς δῶρον ἀπὸ ἑνα χρυσοῦς τόμον τῆς «Βιβλιοθήκης τῆς Διαπλάσεως» ἐκ τῶν τιμωμένων ἀντὶ φράγκων 5 κατ' ἐκλογὴν του.

γ'.—Τρία Τρίτα Βραβεῖα ἀπονέμονται εἰς τοὺς ἔχοντας τὰ περισσώτερα Εὐσημία μετὰ τοὺς λαβόντας Δεύτερον. Ἐκαστος τούτων λαμβάνει ὡς δῶρον ἀπὸ ἑνα ἄδελον τόμον τῆς «Βιβλιοθήκης τῆς Διαπλάσεως», ἐκ τῶν τιμωμένων ἀντὶ φρ. 3,50 κατ' ἐκλογὴν του.

δ'.—Ἐπαινος ἀπονέμεται εἰς ὅλους ὅσοι ἔχουν ἀριθμὸν Εὐσημῶν μέχρι τοῦ ἡμίσεως τοῦλάχιστον τῶν τοῦ τελευταίου βραβευέντος. Καὶ *Εὐφημος Μνεία* εἰς τοὺς ἔχοντας ἀριθμὸν Εὐσημῶν μέχρι τοῦ ἡμίσεως τοῦλάχιστον τῶν τοῦ τελευταίου ἐπαινεθέντος.

11.—Ἀμα τῇ λήξει ἐκαστῆς τριμηνίας, (28 Φεβρουαρίου, 31 Μαΐου, 31 Αὐγούστου) ὀφείλει ἕκαστος νὰ στείλῃ πρὸς τὴν Διάπλαιν λεπτομερῆ σημείωσιν τῶν Εὐσημῶν, τὰ ὁποῖα ἔλαβε κατὰ τὸ διάστημα τῆς τριμηνίας. Ἀμα δὲ τῇ λήξει τοῦ ἔτους (30 Νοεμβρίου) γενικὴν σημειωσὴν ὅλων τῶν Εὐσημῶν τὰ ὁποῖα ἔλαβε κατὰ τὸ διάστημα τοῦ ἔτους. Ἄλλως δὲ ἀναφέρεται εἰς τὰποτελέσματα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Ἀλληλογραφαί — Μικραὶ Ἀγγελίαι.

1.—Καθε συνδρομητὴς ἔχων ψευδώνυμον καὶ τ' ἀδελφία του, ὅσα ἔχουν ἐπίσης ψευδώνυμον, δύναται νὰ γράφον ἐπιστολάς πρὸς τὴν Διάπλαιν. Αἱ ἐπιστολαὶ αὗται, διὰ νὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψει, πρέπει νὰ εἴνε ὅση τὸ δυνατόν σύντομοι καὶ καθαρογραμμέναι, ὅταν δὲ περιέχον τι ἀξίον ἀπαντήσεως καὶ ὅταν τὸ ἐπιτρέπῃ ὁ χώρος, ἡ Διάπλαις ἀπαντᾷ δημοσίᾳ εἰς ἰδιαίτερον στήλην, ἡ ὁποία ἐπιγράφεται *Ἀλληλογραφία τῆς Διαπλάσεως*.

2.—Ἐκτός τῆς ἀλληλογραφίας μετὰ τῆς Διαπλάσεως, οἱ φίλοι τῆς συγκοινωνοῦ καὶ πρὸς ἀλλήλους διὰ τῶν *Ἐρωτήσεων καὶ πληροφοριῶν*. Ὑπάρχει πρὸς τοῦτο ἰδιαίτερα στήλη, ἐπιγραφομένη *Μικραὶ Ἀγγελίαι*, ὅπου ἕκαστος δύναται νὰ δημοσιεύσῃ πᾶσαν πληροφορίαν, ἢ ἐρώτησιν, ἢ πρότασιν, ἢ ἀγγελίαν, —τῇ ἐγκρίσει πάντοτε τῆς Διαπλάσεως— προκαταβῶν τὸ ἀντίτιμον κατὰ τὴν ἑξῆς διατίμησιν:

α'.—Ἡ λέξις μὲ ἀπλὰ στοιχεῖα τῶν 8 στιγμῶν—δηλαδὴ πηλὰ, ὡς τὰ τῆς σελίδος ταύτης,—λέπτα 5, μὲ παχέα στοιχεῖα τὸ διπλάσιον, καὶ μὲ κεφαλαία τὸ τριπλάσιον. Ἐλάχιστος ὅρος 15 λέξεις, δηλαδὴ καὶ αἱ ὀλιγωτέροι τῶν δεκαπέντε πληρόνται ὡς νὰ ἦσαν 15. Ὁ χωριστὸς στίχος, ἔστω καὶ ἀπὸ μιᾶν λέξιν μὲ κεφαλαία ἢ παχέα ἢ ἀπλὰ στοιχεῖα τῶν 8 στιγμῶν, υπολογίζεται ὡς ἑξ' λέξεις ἀπλᾶι. Αἱ μὴ συνοδεύονται ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου ἀγγελλίαι δὲν δημοσιεύονται.

6'.—Διὰ τοὺς μὴ συνδρομητὰς, τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ δημοσιεύσῃ εἰς τὴν Διάπλαιν Μικράν Ἀγγελίαν, τὸ ἄνω τιμολόγιον υπολογίζεται εἰς διπλοῦν, ἤτοι ἡ λέξις λέπτα 10.

3.—Διὰ τὸν Γραφεῖον τῆς «Διαπλάσεως» γίνονται καὶ ἀνταλλάξι ἐπιστολὴν μεταξὺ τῶν συνδρομητῶν τῆς. Ἀλλ' ἡ Ἀλληλογραφία αὕτη ἐπιτρέπεται μόνον μεταξὺ ὁμοφύλων. Ἀγρία ἀλληλογραφίαν μὴ ἀγρία, καὶ κοράσια μὲ κοράσια. Αἱ σχετικαὶ προτάσεις δημοσιεύονται εἰς τὴν στήλην τῶν Μικρῶν Ἀγγελιῶν ἐπὶ πληρωμῇ. Αἱ δὲ ἐπιστολαὶ πρέπει νὰ συνοδεύωνται ὑπὸ γραμματοσήμου 30 λεπτῶν καὶ νὰ τίθενται εἰς ἀνοικτὸν φάκελλον, διὰ νὰ τὰς ἀναγινώσκῃ πρῶτον ἡ Διάπλαις καί, ἂν τὰς ἐγκρίνῃ, νὰ τὰς στέλλῃ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Κανονισμὸς τῶν Μικρῶν Μυστικῶν

1.—*Μικρὰ Μυστικά* ὀνομάζονται τετράδια, τὰ ὁποῖα ἐξέδωκεν ἡ Διάπλαις, διὰ ν' ἀνταλλάσσωνται κυρίως μεταξὺ τῶν συνδρομητῶν τῆς. Ἐκαστον τετράδιον *Μικρῶν Μυστικῶν* περιέχει 30 ἐρωτήσεις, καὶ ἀπάντη αὐτῶν, τὸν ἀπαιτούμενον χρόνον διὰ τὰς ἀπαντήσεις.

2.—Τὰ *Μικρὰ Μυστικά* πωλοῦνται εἰς τὸ Γραφεῖον μας. Ἐκαστον τετράδιον τιμᾶται λέπτα 15. Ἐπὶ τετράδια φρ. 1. Δεκαπέντε τετράδια φρ. 2. Δέσμη ἐξ εἰκοσιπέντε τετράδιων, φρ. 3.

3.—Ἡ ἀντάλλαξ τετραδίων διὰ τοῦ Γραφείου τῆς Διαπλάσεως, γίνεται ὑπὸ τοῦς ἑξῆς ὅροις:

α'.—Ὁ ἐπιθυμῶν ν' ἀνταλλάξῃ Μικρὰ Μυστικά διὰ τοῦ Γραφείου τῆς Διαπλάσεως, πρέπει νὰ ἔχῃ ψευδώνυμον, διότι αἱ ἀνταλλαγαὶ γίνονται ἀποκλειστικῶς μεταξὺ ψευδωνύμων. Πρῶτον λοιπὸν θὰ γράφῃ πρὸς τὴν Διάπλαιν μὲ ποῖον ἐπιθυμῇ ν' ἀνταλλάξῃ, ἡ δὲ Διάπλαις θὰ δημοσιεύσῃ τὴν πρότα

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις δεκατὶ: ἐξ Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς μέχρι τῆς 21 Δεκεμβρίου· ἐκ τῶν Ἐπαρχιῶν μέχρι τῆς 28 Δεκεμβρίου· ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ μέχρι τῆς 15 Ἰανουαρίου.

[Ὁ χρόνος τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ ὁποῦν δύνανται γράψαι τὰς λύσεις τῶν οἱ διαγωνιζόμενοι πωλεῖται ἐν τῇ Γραφείῳ μας εἰς φακέλους, ὃν ἕκαστος περιεχέει 20 φύλλα καὶ τιμᾶται φρ. 1.]

Νέος Διαγωνισμὸς Δύσεων

[Κατὰ τὰν αὐτὴν προκηρυσσθέντα, ἀπὸ τοῦ σημερινοῦ φυλλαδίου ἀρχίζει ὁ νέος 124ος Διαγωνισμὸς τῶν Δύσεων. — Ἀπὸ σημερινῆς ἀρχίζει ἡ δημοσίευσίς τῶν ἐγκριθεισῶν Ἀσκήσεων τοῦ 123ου Διαγωνισμοῦ, ταπεινὰ ματὰ τοῦ ὁποῦν θὰ δημοσιευθῶν τὸν Ἀπρίλιον. — Πρὸ τῆς προκηρυσσέντος νέου Διαγωνισμοῦ πρὸς σύνθεσιν Ἀσκήσεων διὰ τὴν Β' Ἐξαιρέτιαν, κανεὶς δὲν εἰμπορεῖ νὰ στείλῃ Ἀσκήσεις πρὸς δημοσίευσιν].

1. Δεξιόγραφος

Ἐνα κοινὸν χρωστῆρα
Κοτὰ σὲ γράμμα βάζω,
Κι' ἀμέσως μὴ γυναίκα
Ὀμηρικὴ σὰς βγάξω!

*Εὐτάλη ὑπὸ τῆς Αἰθέριας Μουσικῆς

2. Στοιχειόγραφος

Κάποιου κομποῦ ἤβλησα νὰ κόψω τὸ κεφάλι
Χωρὶς καμμιὰ εὐθύνη·
Μὰ μόλις τοῦ τὸ ἔκοψα, μὲ μὴ δόμη μεγάλη,
Γερὴ κλωστοῖά μου δίνει!

*Εὐτάλη ὑπὸ τοῦ Ἀθανασίου Διάκου

3. Μεταγραμματισμὸς

Εἶμαι μὴ τῶν θεῶν
Τῶν ἀργαίων καὶ γλωσσῶν
Τὸ μεσαῖόν μου ἂν ἀλλάξῃς,
Θεῶν ἄλλην θὰ παρῇξῃς.

*Εὐτάλη ὑπὸ τοῦ Ὑπερήφανο Ἰασαμί

4. Αἵνιγμα

Δυὸ σύμφωνα χετονικά στήν κεφαλὴ μου ἔχω
Κ' εἰς ἄτομα μηδαμινὰ οὐδέποτε προσέχω.
Εἰς ἄνδρας δὲ περιφανεῖς πάντοτε προσκολλώμαι.
Ἀφ' ὧν καὶ μετὰ θάνατον οὐδέποτε ἀποσπῶμαι.
Ἐὰν τὰ πρῶτα σύμφωνα μὲ πρόπον μεταθέσῃς.
Τὸν ἱατρὸν σου κάλεσε διὰ νὰ μὲ θεραπεύσῃς.
Κι' ἂν πάλιν τὸ μεσαῖόν μου γράμμα μου ἀπα-

λίσῃς
Φύγε μακρὰν μου, ἄνθρωπε, μὴν τύχῃ κι' ἀρ-
ρωστισθῇς.

*Εὐτάλη ὑπὸ τοῦ Ἐρημίτου

5. Πυραμῖς

+ Οἱ σταυροὶ Κράτος τῆς Εὐρώπης.
* * * * * = Ἐπίρρημα χρόνου.
* * * * * = Χώρα τῆς Μ. Ἀσίας.
* * * * * = Ὀμηρικὴ Βασιλόπαις.
* * * * * = Στρατηγὸς Ἀθηναῖος.
* * * * * = Νῆσος τοῦ Αἰγαίου

*Εὐτάλη ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἰδεώδους

6. Κυβόλεξιν διὰ Μαγικοῦ Γράμματος

Τῇ ἀνταλλαγῇ τῶν γραμμάτων ἑκάστης τῶν κάτωθι λέξεων δι' ἐνὸς συμφώνου, πάντοτε τοῦ αὐτοῦ, σχηματίζεσθαι ἄλλας τῶν λέξεων, συνζυγνῶν νὰποτελέσουν Κυβόλεξιν:

Φαῖλος; οὐδένων, οἰμωγὴ, ἡσυχία.

*Εὐτάλη ὑπὸ τοῦ Μάρκου Ἀδελφίου

7. Ἀριθμητικὴ διὰ Λέξεων

Ἀφρημένον—ἀντωνυμ. ἀρ.—Ἐπιθετ. οὐδ.—
Σκευὸς—ἄγριον ζῶον—Σύμφωνον +
Ἐπιθετ.—Νῆσ. Αἰγαίου—Ἀριθμητικόν.

Ἀθροισμα ὑπολοίπων: Ἀρχαῖος τραγικός.

*Εὐτάλη ὑπὸ τοῦ Βυζαντινοῦ Ἀσίου

8. Ἀκροστιχίς

Τὰ ἑξῆς γράμματα τῶν κάτωθι ζητούμε-

νων λέξεων ἀποτελοῦν κατὰ σειράν Κριτὴν τοῦ Ἄδου:

Τὸ πρῶτον μου ἀρχαῖαν θεότητα ὀνομάζω.
Τὸ δεύτερόν μου εἶνε ἀσθένεια δεινὴ.
Τὸ τρίτον ὀνομάζει μὲγάλον στρατηγόν,
Τὸ ἄλλο ἱερωμένον βασιλευργόν Ἰνδόν.
Τὸ πέμπτον εἰς τετραπόδα θὰ τὸ ἀναστήσῃς,
Τὸ ὅτεσχατόν μου ἂν εὐρῇς, ἀφελύκτως θαμίσῃς.

*Εὐτάλη ὑπὸ τοῦ Εἰμαι Ζακυνθίου

9. Φωνηεντόλιπον

πνς—γρ—κλς—πτρ

*Εὐτάλη ὑπὸ τοῦ Ρήγα Φεραίου

10. Γρίφος

MT T T T T T
T ἥδ' ἄλλατα T βελτ' T
T T T T T

*Εὐτάλη ὑπὸ τοῦ Ἀνδρείου Ἀνδρείου

ΚΑΛΥΜΜΑΤΑ τοῦ τόμου τῆς Δια-

πλάσεως τοῦ 1910, ἐρυθρὰ μὲ χρυσὰ γράμματα, δι' ὅσους θέλουν νὰ χρυσοδέσουν τὰ φυλλάδια τῶν εἰς τόμον, θὰ εἶνε ἔτοιμα μετ' ὀλίγον καὶ θὰ πωλοῦνται εἰς τὸ Γραφεῖόν μας. Στέλλονται ταχυδρομικῶς πρὸς τοὺς ἐμβάζοντας φρ. 1,75. Παραγγελλοῦνται δεκταὶ ἀπὸ σήμερον.

ΜΙΚΡΑΙ ἈΓΓΕΛΙΑΙ

[Ἡ λῆξις μὲ ἀπλὰ στοιχεῖα τῶν 8 στίχων λεπτὰ 10, διὰ δὲ τοὺς συνδρομητὰς μας λεπτὰ 5 μόνον· μὲ π. α. χ. α. στοιχεῖα τὸ διπλάσιον, καὶ μὲ κ. ε. φ. α. λ. α. τὸ τετράσιον. Ἐλάττωσθαι ἔσθαι 15 λῆξεις, δηλαδὴ καὶ αἱ ὀλιγώτεροι τῶν 15 πληροῦνται ὡς νὰ ἦσαν 15. Ὁ χωριστὸς στίχος, ἴσως καὶ ἀπὸ μίαν λῆξιν, μὲ κεφαλαία ἢ παχία ἢ ἀπλὰ στοιχεῖα τῶν 8 στίχων, ὑπολογίζεται ὡς εἰς λῆξιν ἀπλῆ. — Αἱ μὴ συνδυαζόμεναι ὑπὸ τοῦ ἀντικείμενου ἀγγελλοῦ δὲν δημοσιεύονται].

ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ ΔΕΣΜΟΣ

Η "ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ,"

Συμφώνως τῇ προκηρυσσέντῃ μας εἰς τὸ 42ον φυλλάδιον τῆς ἀγαπητῆς «Διαπλάσεως», κατηρησθῆναι τὸ κάτωθι πρότυπον ψηφοδέλτιον ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε θεσάντων ὑποψηφιότητων διὰ τὸ δημοψήφισμα τοῦ 1910.

ΜΑΝΝΑ ΜΑΣ ΕἶΝ' Ἡ ΕΛΛΑΔΑ
ΟΝΕΙΡΕΜΕΝΗ ΠΑΤΡΙΔΑ
ΔΕΙΝΟΠΑΘΟΥΜΕΝΗ ΕΛΛΑΣ
ΜΗΤΡΙΚΗ ΣΤΟΡΓΗ
ΕΥΖΩΝΑΚΙ

ΣΤΕΦΑΝΟ ΣΤΗΝ ΓΑΛΛΗΝ ΜΑΣ
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΠΟΘΟΣ
ΙΔΑΝΙΚΟΝ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΠΩΣ ΠΟΝΩ ΤΟΥΣ ΥΠΟΔΟΥΛΟΥΣ
ΦΛΟΙΣΒΟΣ ΤΟΥ ΒΟΣΠΟΡΟΥ

Προτρέπομεν δὲ καὶ παρακαλοῦμεν τὰς καλισταθῆντας συνδρομητὰς καὶ εὐγενεῖς συνδρομητὰς ὅπως τὰ ψηφίσωσι.

Ὅλοι καὶ ὅλοι τὴν ψήφον Σας!

Κάτω οἱ Συνδυασμοί!

Ζήτω οἱ φιλελεύθεροι! (I, 239-41)

Ψηφίσαντε ὅλοι καὶ ὅλοι τὸ ψηφοδέλιον τοῦ «Δεσμοῦ τῶν Ἑλληνίδων ἢ Διάπλάσις». Ἀσπρὸ !! ἀσπρὸ !! ἀσπρὸ !!

Ὅλοι ἄσπρῳ, παιδιά, εἰς ἸΔΑΝΙΚΟΝ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ (Ἐνδομαρτυρὴ Ἑλλήνων). Ζήτω ὁ Ἑθνικὸς Συνδυασμός! — Προμηθεὺς Δεσμώτης μετὰ 25 φίλων τοῦ. (I A, 1)

Ἀγαπητὴ Ἐλαφὲ τῆς Αἰγύπτου, τώρα ποὺ ξέρω ὅτι κινδυνεύω νὰ φαγωθῶ ἀντὶ νὰ ..., παραιτοῦμαι πάσης ἐπιμέλειάς σου. — Κερκυραῖκῃ Αἴνῃ. (Προσεχῶς ἀλλάσσω ψευδώνυμον). (I A, 2)

Παιδιά!! ἂς τιμῶμε τὴν φουστανέλλα· ὅλοι μίαν ψῆφον εἰς τὸ Ἰδεώδην. — Φάουστ, Ἀχρονάυλια. (I A, 3)

Πρῶτην φουρὰν ἱφανίζομενος μὲ τοῦ ψευδονομα Μπαρμπα-Γιώργου, χαίρετ' ἰθαφάκιος; ὅλου τῶν Διαπλάσιόκοσμων!! — Μπαρμπα-Γιώργος. (I A, 4)

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

ΟΙ ΛΥΤΑΙ

ΤΟΥ ΠΑΙΓΝΙΟΥ ΤΟΥ 51 ΦΥΛΛΟΥ

[Ἰδε τὴν λύσιν εἰς τὴν σελίδα 5]

ΑΘΗΝΩΝ· Α. Β. Σπυρίδης, Γ. Θ. Πετσανῆς (50) Μαρία Ζίππα, Ἰω. Π. Μελίδης, Κ. Χρ. Ἐλασσάνας, Φανή Ν. Λεωτσάκου, Καλλιόπη Ν. Μπελέρη, Χρ. Ματσακίδης, Ἦρ. Ουμολόπουλος, Περ. Αλ. Καρπούνης, Ἡλίας Σπ. Κανίλλης, Γ. Σ. Βλαβιανός, Μαρία Γ. Βλαδμήρου, Ἀγγελικὴ Κ. Σωτήρου, Ν. Προστατόπουλος, Γ. Σ. Σκανδάλης, Α. Μαρ. Γιαννουκάκης, Γ. Γ. Γεωργακόπουλος, Χαρ. Κ. Δημητράκοπουλος, Ἐμ. Γ. Μανούλας, Νικ. Α. Μελισσανός, Βασ. Α. Κουκουνησ. Φωτεινὴ Γ. Παπαδάκη, Φανή Καϊάφα, Ν. Ἀύβας, Καίτη Στάη, Χαρ. Χατζηγιάννου, Γελαζούμην, Γεώργ. Ν. Καραμήτρος, Παν. Ματαράγκας, Δημ. Σ. Ἀν... ΠΕΙΡΑΙΩΣ· Γ. Πλησιώτης. Ἑλλὰς τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου, Ἰωάν. Τ. Χρυσόχοῦ, Ἰω. Κασελάκης.

ΕΠΑΡΧΙΩΝ

ΑΙΓΙΟΥ· Δημ. Κυριακόπουλος. ΑΜΑΡΟΥΣΙΟΥ· Αρ. Χρ. Μίγας. ΑΝΔΡΟΥ· Εὐφροῦς Α. Κοττάκη. ΓΑΡΓΑΛΙΑΝΩΝ· Μάρθα Ι. Ουσιόλη (50, 51). ΓΥΘΕΙΟΥ· Δημ. Α. Φραγγίτης, Ἐνδοξος Μαν. ἸΣΑΚΗΣ· Νικ. Α. Μαροῦδας, (50, 51). ΚΑΛΑΜΩΝ· Μαρία Χ. Δικαίου, Μαρία Χρυσόκοπούλου, Σαφφὸς Α. Σωτήρη. ΚΕΡΚΥΡΑΣ· Σπυρ. Α. Τσιγγιάνης, Σπυρ. Νοῦς, Μάρκος Ναῦδης, Ἐλευθ. Σ. Παπαγεωργακοπούλου, Μενεκράτης (50, 51) Ὀλγα Φ. Καζιάνη, Φιφὴ Γ. Σκόρα. ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ· Ἀλέξ. Π. Ἀλιβιζίδης, Μηνῆς Α. Μαρτίος, Αθ. Σ. Μουκίτης. ΚΟΡΙΝΘΟΥ· Φοῖβος Γ. Ἰωάννου, Παῦλος Γ. Δημητράκοπουλος, Μιχ. Α. Τρίκας. ΔΑΡΙΣΣΗΣ· Γεώργ. Κακαριάνης, Κωνστ. Ζ. Μητσάκης, Αλ. Κ. Σαβίμης. ΔΑΥΡΙΟΥ· Αδ. Μαρκόνης, Ἀντ. Γ. Αἰβανίου. ΔΕΧΑΙΝΩΝ· Ρίκα Ν. Ἀγγελουπούλου. ΝΑΥΠΛΙΟΥ· Γεωρ. Ν. Σοφρος. ΣΠΑΡΤΗΣ· Αθ. Γ. Βαλασάκης. ΣΥΡΟΥ· Θεόδ. Χρ. Μουχτοπούδης, Φώτ. Χρ. Μουχτοπούδης. ΧΑΛΚΙΔΟΣ· Ν. Βαμβακούλας, Γεώργ. Τζάκος Παναγ. Α. Γιούσης, Ὀδύλλια.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΙ

ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ· Μιχαήλ Π. Ἀλεπουδέλη. ΚΑΤΕΡΕΥ· Μενελ. Η. Ρούλης, Ν. Σκιαδῆς. ΚΑΦΕ-ΕΛ-ΖΑΓΙΑΤ· Ἀγγελιοφόρος Ἐρημ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ· Ἐδσο. Σαρηγιάννης. Κ. Α. Χρυσάκης, (50). ΜΙΤΥΛΗΝΗΣ· Ἐδσο. Γ. Γεωργιάδης (49, 50). ΠΟΡΤ-ΣΑ-ΙΔ· Γεωρ. Διανταῆς, Ἀθανασία Γ. Ἀδάς, Αἰκατερίνη Γ. Κυριακοῦ, Ἰουλιὰ Σακελλαρίου, Εὐαγγελία Α. Σοφῆ, Ὀδύλλια Μ. Χανδῆ, Αἰλέα Λαοδίκου, Κερκυραῖκῃ Αἴνῃ, Καλλιόπη Καθάρη, Ἰουλιὰ Γ. Νίγη. ΡΕΘΥΜΝΟΥ· Φιλελῆδες Πανδύ. ΣΑΜΟΥ· Ἀργυρία Ἐδνομαρτυρῶς (49) Καροῦνη (49) Μαροῦδης Χρ. Σοβαλῆ. ΧΑΝΙΩΝ· Γεωρ. Κ. Σαμιωτάκης, (50 51)

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Τῶν εἰσόντων ὁδὴν τὴν λύσιν τὰ ὀνόματα εἰσηγῶσαν εἰς τὴν Κληροῦδα καὶ ἐκκληρώσαν ἡ ἈΓΓΕΛΙΚΗ Κ. ΣΩΤΗΡΧΟΥ, ὁδὸς Βενεζέλου 7, ἐν Ἀθήναις. ΦΙΦΗ Γ. ΚΑΡΠΑΣ, ἐν Κεραύρει. ΓΕΩΡΓ. Γ. ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, ὁδὸς Ἰπποκράτους 61-Β ἐν Ἀθήναις, καὶ ἡ μὲν πρῶτη εἰσηγώσθη δι' ἐξ ἡμέρας, οἱ δὲ ἄλλοι δύο διὰ μίαν ἐπὶ μὴν ἡμέραν ἑκάστην. Πλεονάζουν λεπτὰ 60 διὰ τὴν προσεχῆ Διαγωνισμὸν.